

Köy Odası camii oldu

Sincan'daki eski karakol kayıtlarda cami oldu

Sincan Köylülerinin 1928 yılında imece usulü ile yaptığı Köy Odası 60 sene sonra 1988 yılında camiye dönüştü. O dönemin muhtarına yapılan baskılarla "Her Köye bir Cami" kampanyasıyla Sincan Köy Odası camii oldu. Sincan Köy Derneği'nin yeniden Köy Odası olarak kullanmak istediği bu bina her türlü yazışmalar yapılmasına rağmen cami olarak kayıtlarda duruyor. Alevi Köyüne cami, bu defa Sincan Köyü'nde karşımıza çıktı. Cami'ye değil Köy Odası'na ihtiyacımız var diyen Sincan Köylüleri yetkililerden sorunlarının çözümü için destek bekliyor.

İş'te yemek!

Müşterilerimiz için en uygun fiyatlarla, en kaliteli ve en lezzetli yemekleri sunuyoruz. İş yeriniz için en uygun çözümleri sunuyoruz.

keyveni

www.keyveni.com • +90 212 320 57 60

Divriği

● DIVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 AĞUSTOS 2008 ● YIL: 2 SAYI: 24 ● www.divrigi.com.tr

Beton dökün İz bırakmayın

Selçuklu tarihinin Anadolu'daki en önemli merkezi olan Divriği'de tarihi eserlerin restorasyonlarında büyük yanlışlıklar olduğu ortaya çıktı. Prof. Dr. Doğan Kuban, Sanat Tarihçisi Oktay Aslanapa, Tarihçi Nejdet Sakaoglu, Mimar Oktay Ekinci, İTÜ Restorasyon Ana Bil.Dalı Kürsüsü Bölüm Başkanı Yegan Kahya, Kayseri Erciyes Üniversitesi'nden Doç. Dr. Yıldırım Özbek restorasyonu yapılan bu eserlerin aslına uygun yapılmadığını, eserlerin restorasyon hatalarına kurban edildiğini söylediler. Eserin *proje müellifi mimar'ın denetiminde yapılması* kararda yazılıyken, müellif mimar eserin başında durmayarak eseri kendisine maille gönderilen fotoğraflarla takip ettiği ortaya çıktı. Son üç yılda Divriği'de yapılan 30'a yakın restorasyon ihalesinin bir tek mimarın projesine verilmesi de akıllara durgunluk vererek dikkatlerden kaçmadı.

Herkes Bir Şey Yapmalı

YAHYA KEMAL BAYAR

GECİTİ Bor'un pazarda durumuna düşmemek için aylardır bu gazeteden çağrı yapıyoruz. Divriği yerel seçimlerini sol'a nasil kazandırınız diye. Acelaye getirilip bir hata daha yapmayalım, şimdiden bütün eksikliklerimizi giderelim de seçim günü geldiğinde kolkola omuzomuzla olalım diye çırpınıyoruz. Geriye dönerek yapılan genel seçimlerde ve yerel seçimlerde Divriği'den sol'a çıkan oy oranlarına bir bakın. 1999 ve 2004 yerel seçimlerinde sol'un belediye başkan adaylarına çıkan oy ile meclis üyelerine çıkan oy arasında uçurumlar var. Yani sol seçmen meclis üyesine verdiği oyu başkan adayına layık görmüyor. Bu açıkça ortada. Aradaki oy farkı öyle eften püften bir fark da değil bin oy. Yine 22 Temmuz Seçimlerinde Divriği'nin oy oranı şöyle. Sol'un oyu %73 sağ'ın oyu %27 Bu oran Türkiye'nin hiçbir yerinde yok. Peki ne oluyor da iki dönemdir böyle bir oy oranıyla Divriği'de sol seçim kaybediyor. Bunun birçok sebebi var. 1) Divriği'de sol'da siyaset yapan partiler birbirlerini sevmiyorlar. 2) Aynı sol partinin üyeleri ekiplere ayrılmışlar birbirlerinin kuyusunu kazıyor. 3) Bir sol parti diğer sol partileri kendilerine boyun emmeye zorluyor, bize kayıtsız şartsız tabi olun diyor. 4) Sayıları 8-10 kişiyi geçmeyen ve ortamı öyle bir bulandıran bir siyasi sol zihniyet var ki bunlar bu gidilecek yıllar da geçse Divriği'de asla sol'a seçim kazandıramazlar. 5) Her yerel seçim öncesi kişisel ihtarların neticesi belirlenen yanlış adaylıklar halkı öyle beşe bölmüş. %70'leri geçen sol oylar yerel seçimlerde %25'lere kadar düşüyor. Atanamayan, aday olamayan adaylar bu sefer atanmanın aleyhine çalışıyor. Şuraya bakın, bir sol parti, diğer sol partileri ve kurumları etkinliğine davet etmek için davetiyelerini 20 metre öteye elden vermek yerine postayla yolluyor. Bu sol anlayışı hangi dayanışma örneğiyle açıklarsınız. Divriği'de bulunan sol iklim bugün bütün sol'u kapsayacak olgunlukta değil. Ya bu gidise ses çıkarmamak gerekir veya dur demek için güçlü bir sol alan açmak gerekir. Bunun için hem Divriği'den hem de Divriği dışındaki Divrigililerden büyük katkılara ihtiyaç var.

Köy Şenlikleri dolu dolu

Festivaller ve şenliklerle Divriği'nin bütün köyleri yaz ayları gelince daha bir kalabalık oluyor. Yıllarca köylerine gidemeyenler, birbirlerini göremeyenler bu

şenliklerde karşılaşıyor ve hasret gideriyorlar. Bu yıl Anıbaşı Köy Hizmet Binası'nı hizmete açtı. Çamşılı ve Güvenkaya Hüseyin Abdal Şenlikleri yapıldı. Yağbasan Köyü Su Şenliği Yaptı. 1. Sincan Şenlikleri yapıldı. Ovacık Şenliği yapıldı. CHP Divriği İlçe Örgütü şenlik yaptı. Önümüzdeki günlerde de başka şenlikler yapılacaktır.

Prof. Dr. Suphi Saatçi
Sivas Koruma Kurulu Başkanı

Müellif eserin başında durmamışsa, büyük suçtur. Maillerle ve fotoğraflarla uzaktan denetleme diye bir şey olmaz. Müellif'in fiilen eserin başında olması gerekir. En az haftada 2-3 kez hem de. Bu gibi durumlarda birinci sorumlu proje müellifidir. Hesap ondan sorulur. İşveren de müellif kadar suçludur. Eğer müellif eserin başında değilse, malsahibi müellifi uyarmalıdır. Anlaşılan odur ki hem mal sahibi hem de müellif birbirini idare etmişler. Başka bir eleştiri konusu da şudur; Bu gibi eserlere proje sunacak mimarlarda aranacak özellikler 1) Restorasyon mimarı mı? 2) Mimarın bağlı bulunduğu üniversitenin, restorasyon kürsüsü var mı? Restorasyon Anabilim dalı bölümü var mı? Yapı denetimi bölümü var mı? Eğer bu özellikler yoksa durum kötü.

"2'DE" 7 CHP Şenliği "11'DE" 7 Güvenkaya 5,6,7,8'de 7 Çamşılı, Sincan Dikmaçay, Anıbaşı "10'DA" 7 Sol Divriği'de tartışıyor "12'DE" 7 Köylerimiz Yanlızsözüt

Mustafa TARAKÇI	Haydar YAĞÇIN
Sadık ÇELİK	Müslüm DOĞAN
Muharrem YAĞBASAN	Hıdır ÇAM
Beyzade ÖZKAHRAMAN	İsmail ÇINAR
İsmail ASIL	Nüfuz MURATOĞLU
Esat KORKMAZ	Ataner YILDIRIM

YENİCE

Keşar Peyniri • Dil Peyniri • Örgü Peyniri • Mozzarella

Yenice Belediyesi Pazarlığı - KIRIKALPANI
Tel: (0238) 685 50 40 Faks: (0238) 685 50 21
İstanbul İrtibatı: (0532) 241 13 88
info@besersut.com.tr • www.besersut.com.tr

MUSTAFA TARAKCI
m.tarakci@hotmail.com

Bah hele

Temmuz'da Divriği bir başka güzeldir. Güzeli yurdumuzun her bir yöresinden çıkıp gelen güzel insanlarımız, Divriği'nin çarşısını, pazarını canlandırır, renklendirir. Çok sanıma, kucaklaşma görürsünüz. Bir buluşma, bir kavuşma yeridir Divriği. Sevgiyi, dostluğu, doğayı yeniden bulma, onlarla yeniden kucaklaşma yeri... Köylerde de öyledir eminim. Hem de daha sıcak, daha samimisi ile... Ali Kavak çocukluk arkadaşım. Beraber aşık, misket oynamış, gazoz kapaklarına uzaktan tırnak atmışızdır. Ben yalnız bırakmaz. Arabası güttüğü zamanlarda emektar Beyaz Reno'su da hizmetimizdedir. O da yaz aylarını ama çok daha uzun süreli olarak Divriği'de geçirir. Balkon- Bahçe arasına sıcak sohbet, gülüşme, laflama dan sonra çıkıp gittik Çarşı'ya. Birkaç yere uğradık. Selam-sabah, şakalaşmalar denken bakkal- manav' dan bir şeyler alarak, çift geliş-geliş, ortadan her iki yana aydınlatılacak yüksek elektrik direkleri dikilmiş, asfalt çalışmaları henüz başlamamış Divriği şehir içi Ana geçiş yolu'ndan Arapgir yoluna vamaadan, Kurdeşen'e dönüp, sonra Hüseyin Gazi eteklerine doğru tırmandı. Bahçeler arasında gectik. Yeni yetiştirilen elma bahçeleri, ceviz ağaçları derken yılları geride bırakan, kim dikmiş ne zaman dikmiş pek bilinmeyen "Hangelebaş" bölgesinin yamaçlarına yıllardır hayat veren, canlılık getiren Badem Ağaçları'nın yakınından geçerek en güzel manzara veren bir noktaya yakaladık. Sevgili Ali Kavak benden önce arabadan inip "İmanım bah hele!" dedi. "Şu güzelliğe bak. Memleket bu! Nerde var bu yeşillik, bu güzel doğa, hava, su. Ben yaz aylarımda burada bir başka mutlu oluyorum. Samiyor Ankara beni boğuyor" dedi. Sonra kollarını havaya kaldırdı, yüzünü bir kez daha Divriği'ye dönüp, kendi deyişi ve Divriği şivisiyle yeniden ve daha yüksek sesle Bah Hele!"

Teyit etmek mümkün değildi. Şunun şurasında üç saate yakın bir zaman geçmişti. Çarşı'da kimleri görmemiş, kimlerle kucaklaşmamıştık! Üstelik alışveriş bile yapmıştık. Şimdi de burada Divriği'ye tepeden kuşbakışı bakıyorduk. Oysa İstanbul'da olursa, birde işe gidip-geliş günündeyseniz Boğaz Köprüsü'nü geçmek için Anadolu Yakası'nda Altunizade sapağından Beylerbeyi çıkışına bile varamamıştınız. Adım adım ilerleyen trafik. Bu bağlamda Divriği insana yaşamak için 'kendi gönlünce yaşamak için çok daha fazla zaman bahsediyordu... Bakkal'dan aldığımız şeylerle boğazımızı ıslatıp, ağzımızı meşgul ederken sıcak sohbet uzayıp gidiyordu... Bir taraf tan da Arabanın teybinden şu güzel türkü nameleri etrafa yayılıyordu:

Kayanın dibinde mal mı yayılır/Döşegin üstünde nar mı soyulur/ Bir tek görme ile yar mı sevilir/
Gecesi gündüzi bir olmayınca...
Şu sözlerin güzelliğine, derinliğine bir bakınız. Ben de bu kez dayanmayıp, Ali Kavak'ın deyişimle "Bah Hele" dedim. Psikologların, sosyologların saatlerce anlatamayacağı bir konuyu ozan ne güzel ifade etmiş. Topu topu bir dörtlülük. Bu türkü üzerinde de biraz söz ettik: Kaya, nar neyse olan girişiş cümleleri idi. "Gecesi gündüzi bir olma" Ozanımız herhalde modern anlayışla birini imiş? Türkiye henüz Avrupa birliğine girmeden O Avrupa yaşam şeklini benimsemişti. Sevme için gece gündüz bir olmalıysa, evlilik öncesi kimse birbirini gerçek manada sevmiyor mu diyeceğiz? Kendi aramızda biraz sevgi üzerine felsefe yapıp. Derken, bir başka türkü nameleri kulaklarımızda yer etti: **Bazı bazı mezarınma gelesin/ Sunam, Sunam gadan olam**
Lafın bittigi yerdin artık. Bazı bazı mezarınma gelesin derken bir sessizlik yaşandı aramızda. İkimizin de gözleri dolmuştu. "Hadi uğrayalım" dedik. Henüz hava karamamıştı. O Annesi'nin, 'ben de Babamın mezarını ziyaret ettim. Türkünün etkisi devam ediyordu. "Bazı bazı mezarınma gelesin" İkimiz de gönülden Annemiz ve Babamızla sohbete koyulurken, göz yaşlarımızı bir kez daha tutamamıştık...

Çok eski zamanlarda adamın biri durumundan çok şikayetçiymiş, çalışıyorum didiriyorum ancak zar zor yaşıyorum. Tek başıyım, hayata kimsen yok" diye mutsuz mutsuz geziniyormuş. Sonunda bir karar vermiş, gezip dolaşacak bir melek bulacak, durumunu ona anlatap bu haksızlığı düzeltmesini isteyecekmis. Ve yola koyulmuş. Dağda ilerlerken bir karda rastlamış. Kurt bir deri bir kemik, ayakta zor duruyor, adamın yanına yaklaşıp, nereye gittiğini sormuş. Adam derdini anlatmış. "Bir melek bulacağım, bana yapılan haksızlığı düzeltmesini isteyeceğim..." Kurt da ona "Bana bir iyilik yapar mısın" demiş. "Ben de gece gündüz dolaşıyorum, bir lokma yiyecek zor buluyorum. O meleğe beni de anlat, böyle aklıktan ölen bir kurt olumu, diye sor..." Adam yoluna devam etmiş, bir süre sonra güzel bir kıza rastlamış. Kız da nereye gittiğini sormuş, "melek hikayesini" öğrenince adamın ellerine sarılmış. "Ne olur o meleğe beni de anlat. Gencim, güzelim, zenginim, herşeyim var ama çok mutsuzum. Mutluluğa ulaşmak için ne yapmam gerektiğini sor o meleğe..." Adam melek ile kız için de konuşacağını söz vermiş ve yoluna devam etmiş. Bir süre sonra dinlenmek için bir ağacın altına uzanmış. Bütün çevresini yeşil olan bu ağacın neredeyse hiç yaprağı yokmuş ve tabii ağaç bu duruma çok üzülüyormuş. O da derdini adama anlatmış... "Eğer o meleği bulursan benden de söz edermisin?"

Kaderimden hiçbir şey anlamıyorum. Görüyorsun, bereketli

Fırsatları
GörebilmekDERLEYEN
Dr. BEYZADE ÖZKAHRAMAN
Yaşam Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı

bir toprak üzerindeyim, her tarafı yeşil, bütün ağaçların yaprakları var, meyveleri var. Benimse hiçbir şeyim yok. Benim de diğerleri gibi yeşillenmem için ne yapmam gerekiyor. Ne olur o melektan bunu öğren..." Adam ona da "peki" demiş, yoluna devam etmiş. Nihayet bir gün, tam melek bulmaktan umudu kesilmiş vazgeçmek üzereken karşısına bir melek çıkmış. Adam kendinden başlamış. "Gece gündüz demeden çalışıyorum, dünyanın hiçbir nimetinden faydalanmıyorum, açacak bir hayatım var. Benden daha az çalışan daha keyifli yaşayan bir sürü insan var. Nerede adalet? Nerede eşitlik? Tamam tamam" demiş melek "Sana mutlu ve zengin olman için bir şans veriyorum. Şimdi aynı yoldan evine dön. Adam rahatlamış ve ağacın, kızın, kurdun derdlerini de anlatmış. Melek onlar için de konuşmuş, adam dönüş yolunu tutmuş. Uzun bir yürüyüşten sonra ağacın yanına

gelmiş ve meleğin sözlerini aktarmış: "Senin köklerin tam yanına bir sandık altın gömülüymüş. Sen bu yüzden beslenemiyorsun, dolayısıyla yaprağın, meyven olmuştur. Bu altın sandığı çıkarılınca sen de diğer ağaçlar gibi yeşilleneceksin." "Harika!" diye bağırarak ağaç, "Çabuk kaz ve sandığı çıkar." Adam "olmaz" demiş, "Melek bana kendi şansımı verdi. Evime dönmeliyim." Adam yine yola düşmüş. Genç kız zaten yolunu bekliyormuş. Ne dedine dedi" diye koşmuş. "Aclanını ve sevinçlerini paylaşacak biryle evleniriz bütün derdleri hallolacak, sende mutlu olacaksın" demiş adam. Kız "hadi o zaman" demiş, "evlenelim seninle ve mutlu olmaya çalışalım" Adam yine "olmaz" diye cevap vermiş, "zamanım yok. Meleğin bana verdiği şans bulmak için hemen eve dönmeliyim. Sen kendine başka bir koca bul." Biraz sonra sıkı kurt çıkış karşısına. Adam ona da olan biteni anlatmış, kendinin şansını bulmak için acelesi olduğunu söylemiş. Peki ya ben" demiş kurt. Benim için ne dediğini söyle ve git? Senin için söylediğini ben anlamadım" demiş adam. Melek dedi ki, o kurt yiyecek bir aptal bulamazsa aç dolaşmaya mahkumdur."

Kurt "ben çok iyianladım" demiş ve aptalı hemen oracıkta yiyememiş. Acaba bizde yaşamımız boyunca kaç defa böyle dolaşıp fırsatları kendimiz göremeyip onları başkalarına alınıp tepside sunmuşuzdur. Rüyanızın gerçekleşmesini istiyorsanız, öncelikle uykudan uyanmanız gerekir.

CHP Divriği İlçesi partilileriyle buluştu

CHP HALK'LA BULUŞTU

Cumhuriyet Halk Partisi Divriği İlçe Örgütü 13 Temmuz tarihinde bir şenlik düzenledi. Şenlik Belediye Ziraat Bahçesi Ali Metin fidanlığında düzenlendi. Sabahın erken saatlerinde fidanlığı dolduran CHP'liler kalabalık bir ortamda hem siyaset yaptılar hem de eğlendiler. Şenliğin sunuculuğunu ise Hüsnüye Çınar yaptı. Şenlikte Cengiz Özkan, Aziz Çınar, Emrah Mahzun, Ali Baştuğ, Hasan Karabaş ve Ercan Aydın, Emine Kırkayak ve Pınar Dagedelen sahne aldılar. Ayrıca davul-zurnayla da bol bol halaylar

çekildi. Şenliğin açılış konuşmasını CHP Divriği İlçe Başkanı Hakan Gök yaptı. Gök konuşmasında Divriği'nin yerel yönetim seçimlerinde sol'un kazanması için çaba harcayacaklarını, kazandıkları takdirde Divriği'nin çehresini değiştireceklerini söyledi. Şenliğe katılan divriği halkına teşekkür eden Hakan Gök konuşmasını tamamladı. Hakan Gök CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir'i ve CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda Deniz'i sahneye davet etti. Malik Ejder Özdemir ve Bülent Renda Deniz şenliğe katılanlara birer konuşma

yaptılar. Renda Deniz iki dönemdir Divriği'nin kaybettığı yerel yönetimleri artık kazanması gerekir bunun için ne gerekiyorsa yapılmalıdır dedi. CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir ise çok yakın bir zamanda erken seçim olabilir buna hazırlıklı olmalıyız, AKP iktidarı ülkeyi sıkıntılı bir ortama soktu bu ortandan Türkiye'yi derhal kurtalmalıyız, siyasete ağırlığımızı tam anlamıyla koymalıyız dedi. Bu konuşmalardan sonra kimileri eğlendi kimileride siyaset yaptı ta ki akşamın geç saatlerine kadar. Şenlik herhangi bir olumsuzluk ve tatsızlık

olmadan başladı gibi bitti.

CHP Divriği İlçe Başkanı

Hakan Gök'ten Doğu Perinçek'e

geçmiş olsun

Hakan Gök Ulusal Kanal'a yaptığı açıklamada Ben inanıyorum ki sayın Doğu Perinçek ve bütün Ergenekon sanıkları, mahkemelere suçsuz bulunarak çıkacaklardır. Kaldıkları yerden Türkiye Cumhuriyeti'nin laik devlete sahip çıkmaya devam edeceklerdir. Sayın Doğu Perinçek ve Ergenekon sanıkları bir terör örgütü sanığı olarak tutuklandılar. Oysa onlar laikliği ve Türkiye Cumhuriyetini savunmuşlardır dedi.

YAŞAM HASTANESİ
Op. Dr. Beyzade ÖZKAHRAMAN Yönetiminde
SAĞLIK HİZMETİNDE 22. YIL

SSK-BAKUR-EMEKLİ SANDIĞI İLE ANLAŞMALIYIZ

TBMM-ANLAŞMALI BANKALAR-ÖZEL SAĞLIK SİGORTA ŞİRKETLERİ-VE ÖZEL HASTALARINA HİZMET VERMEKTEDİR.

SÜNNETTE KAMPANYAMIZ VAR

Sünnetler Genel veya Lokal Anestezi altında Ameliyathane koşullarında Operatör Doktorlarımız tarafından Acısız ve Kansız olarak yapılmaktadır.

Talatpaşa Cad. No: 39 Bahçelievler/İSTANBUL TEL: (0212) 441 77 70 web: www.yasamhastanesibahcelievler.com

İhalelerin hepsinin adresi aynı

Divriği'de restorasyonu yapılan yaklaşık olarak 30 adet Selçuklu ve Osmanlı yapıları tarihi eserlerin projesi hep aynı mimara verildi. Konunun uzmanları ya büyük bir tesadüfle karşılaşıyor ya da bu işin altından bir çapanoğlu çıkar dediler. Uzmanlar restorasyonu yapılan eserlerin yanlış

onarıldığı konusunda da hemfikir. Kararda proje müellifi denetiminde restorasyon yapılır yazmasına rağmen müellif Kale Camisi'nin onarımı süresince eserin durumunu Adana'dan fotoğraflarla ve maillele takip ettiğini Yeşil Divriği Gazetesi'nde yazdı.

800 yıllık iç ve dış sıvalar sökülüp atıldı, onun yerine beton sıva yapıldı üzerine alçı çekildi boya yapıldı.

Biz çamur atmadık siz beton attınız

Prof. Dr. Suphi Saatçi
Sivas Koruma Kurulu Başkanı

Biz koruma kurulu üyeleri olarak eserin üzerinde hiç bir denetim yetkimiz yok. Proje bizden geçtikten sonra bizim görevimiz bitmiş oluyor. Bundan sonra restorasyona başladıktan sonra yani, mal sahibinin (Sivas Vakıflar Bölge müdürlüğü) ve proje müellifinin görevi başlar ta ki eser bitene kadar bu devam eder. Müellif eserin başında durmaya mecburdur. Proje ne kadar güzel olursa olsun uygulamadan kaynaklanan hatalar olabilir. Eğer proje müellifi ve mal sahibi restorasyonu yapılan eserin yapılması anında başında danışmışlarsa, birkaç işçiyi teslim edip bir denetleme mümkün olmazdı. Bir eserin kalitesinin artması için ya da

olduğu gibi korunması için o eseri yapan ustaların kalitesine dikkat etmek gerekir. Türkiye'nin bütün sıkıntısı budur. Biz kararda belirttik "müellif denetiminde restorasyon yapılacaktır" dedik. Müellif eserin başında durmuşsa, büyük suçtur. Fotoğraflarla, maillele uzaktan denetleme diye bir şey olmaz. Fiilen eserin başında olmak gerekir. En az haftada 2-3 kez hiç olmazsa. Bütün bunlar olmazsa yapılacak restorasyondan sonra eseri tanıyamazsınız. Ah, of çeksenizde elinizden birşey gelmez giden gitmiştir. Bu gibi durumlarda birinci sorumlu proje müellifidir. Hesap ondan sorulur. İşveren de müellif kadar suçludur. Eğer müellif eserin başında değilse, mal sahibi müellifi uyarmalıdır. Anlaşılan odur ki hem mal sahibi hem de müellif birbirini idare etmiştir. Projenin onayında denetleme sistemi yazılmış ise hiç kimse bir yere kaçamaz.

Takip edilmediği takdirde başlarına gelecek işlerden sorumludurlar buda üzücü olur. Başka bir eleştiri konusu da şudur; bu gibi eserlere proje sunacak mimarlarda aranacak özellikler 1) Resteratör mimar olmalı 2) Mimarın bağlı bulunduğu üniversitenin, Restorasyon kürsüsü var mı? 3) Restorasyon Anabilim dalı bölümü varmı? 4)Yapı Denetimi bölümü var mı? Eğer yoksa durum kötü! Bu eserler için Resterasyon projesi hazırlanacağı zaman önce rölesi yapılır (mevcut durumu tesbit edilen) daha sonra restütüsüyonu yapılır. Restütüsüyonda bu eserin bu eserin orijinal yapısının ve şeklinin nasıl olduğuna dair bütün araştırmalar tarihi bilgiler ve belgeler toplanır. Seyyahların anlatımlarından ve gravürlerin yapımına kadar her belge eserin doğru onarımına yardımcı olur. Öyle afaki bilgilerle bu iş olmaz.

BU TELAŞ NİYE

Divriği Gazetesi'nin haber yaptığı Divriği'deki restorasyonu yapılan tarihi eserlerin aslına uygun restore edilmediği haberine karşı Yeşil Divriği Gazetesi 7 Temmuz sayısında ÇAMUR AT İZİ KALSINI manşetle bize cevap olarak verdi. Yazının içerisinde Gazetemiz için hangi hedefe hangi amaçla hizmet ettiği belli olmayan sözün ona yerel basınım basın ettiği ve ahlakını idrak edememiş kişilerin cümlesini kullanarak verdi. Manşet haberinin altındaki imza ise Mustafa Yeğin'e ait. Oysa manşetten verilen bu haber tam da Yeşil Divriği Gazetesi'nin sahiplendiği ve savunduğu bir habirdir. Eğer böyle olmasaydı, Mustafa Yeğin (Yeşil Divriği Gazetesi'nin köşe yazarı) kendi köşesinden eleştirilere cevap verebilirdi. Bir yazının ve bir gazetenin kendisine yöneltilen eleştirilere cevap verme hakkı her zaman savunduğumuz bir durumdur. Biz yaptığımız yayınlarla Yeşil Divriği Gazetesi'nin yayıncılık anlayışına birşey demis değiliz. Yeşil Divriği Gazetesi de Divriği Gazetesi de yayıncılığı sürdürür, bu gazetelerin hangi amaçla hizmet ettiği ise okuyucular bakar ve bir karara varır. Çamur At İzi Kalsın manşeti Divriği Gazetesi için atılmış bir manşettir. Oysa Divriği Gazetesi restorasyonu yapılan eserler hakkında kendi görüşünü sunmamış konusunda uzman Profesörlerin hocaların ve tarihçilerin görüşlerini yazmıştır. Yaptığımız habere eğer bir cevap yazılacaksa Yeşil Divriği Gazetesi ve onun köşe yazarı Divriği Gazetesi'ne değil bu eserler hakkında yorum yapan hocalara yazması gerekirdi. Alanında uzman ve hatırı sayılan bu hocaların görüşlerinden faydalanmak gerekirken bu görüşleri ve bu görüşleri yazan gazeteyi tehlikeli birer karanlık güc gibi göstermek akllara durgunluk verir. Kale Camisi'nin 800 yıllık iç ve dış sıvaları sökülüp betona sıvanarak astar çekilip boya yapılmıştır. Eserin duvarına ek duvarlar eklenmiş üst örtüsü tamamen değiştirilmiştir. Kararda proje müellifi denetiminde yazmasına rağmen, müellif eserin yanına 8 ay hiç uğramamış eser bir yılda tamamlanıp bitirilmiştir. Aşağı Hamam da Şahinsah Cami'sinin alibetine uğramıştır. Dış duvarları üst örtüsü ve iç mekanı tamamen bugünün yapısıyla yenilenmiştir. Bugün de yeni yapılmış bir hamam gibi hizmete sunulmuştur. Bu işlerden anlayan hocaların görüşleri ve kanaatleri budur. Biz tarihsel mirasımızın göçüp gimesini değil onları asıllarına sadık kalmak onarılmasını savunuyoruz.

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

OZANLARIMIZ VE FESTİVALLER

Her yıl yaz aylarında memleket özlemi içimizi sarar fırsat bulup yaz aylarımızı köyümüzde geçirmek için can atarız. Bulduğumuz bölgelerde FESTİVAL veya ŞENLİK'lerde hayatımıza ayrı bir renk katar. Bu yazımızda bölgemizdeki festivallerden bahsetmek istiyoruz.

Sivas da etkinliklerin başında Pir Sultan Abdal Banaz Şenlikleri gelmektedir. 2 Temmuz 1993 Madımak vahşeti de bu şenlikler zamanında olmuştur. Kangal Dernekler Federasyonu KDF nin düzenlediği Samutbaba Şenlikleri, Çetin kaya belediyesinin Ray Festivali, 2. Karabel Kültür ve Yayla Şenlikleri, Hüseyin Abdal ve Divriği Çamış Halk Ozanları Festivali gibi çok sayıda izlenen festivaller arasında yerini korumuştur. Son iki yıldır bölgemizdeki festivallere katılım geçmiş yıllara göre düşüktür nedeni ise hem ekonomi hem de kene olayıdır. Bu yıl kene gündemimizdeki en önemli olaydır ama buna rağmen festivallerde beklenenden fazla katılım olmuştur. Bölgemizde görülen kene zararsız olduğu tesbit edildiğinden fazla da caydırıcı olmamıştır. Burada kendi bölgem de 15. Hüseyin Abdal ve Çamış Halk Ozanları Festivali hakkında bilgiler vermek istiyoruz. Ozanlar diyarı Çamış'ların kandan dedeleri olan Hüseyin Abdal Türbesinin tamamen resmi yollardan Çamış'na getirilmesi ile başlayan OZANLAR FESTİVALİ Türk Kültürüne saygıyla sözünü hizmet eden ozanların ve ozanlara Türkölre gönül veren Divriği, Kangal ve Zaza halkının yanında çevre il ve ilçelerden gelen binlerce insanın bulunduğu istisna bir festivaldir. Bu festivalde Alevi Sünni aynımı yapılmadığı gibi dostlukların pekişmesi, hoş görü, kardeşlik, saygı sevgi ve kültür aktarımın planda tutulmuş olduğundan katılımla fazla olmakta herkesinden kabul görmektedir. Festivale katılan konuklar festival süresince rahat etmek Çamış'lı dostlar tarafından misafir edilmektedir. Festival programına yöre ozanları, çevre ozanları ve profesyonel ozanlar konuk edilmekte genç ozanlara destek verilmektedir. Yakın çevremizde son zamanlarda alternatif şenlikler düzenlene de ozanlar festivaline günden güne ilgi daha da artmaktadır. Bundan böylede umuyorum ki yaz aylarını tatil yerlerinde değil kendi yöresinde köyünde geçirmek isteyen dostlarımızla daha da katılımlı güzel festivaller yaşarız. Çamış bölgesi Türkiye'nin en yoğun halk ozanlığı potansiyelini olduğu bölgeler. Bu nedenle bu sınırdan itibaren Çamış ozanlarını yazmaya devam ediyorum. Aşağıda tanıtımını yaptığım Ozan Celal Dede'de bunlardan biridir.

CELAL DEDE (CELAL ÇAMLIÇA)

Asıl adı Celal Çamlıca'dır. Celal dede Başören köyünün Azizağa mezarasındandır. Babasının ismi Ali Yusuf'tur. Ali Yusuf Çamış'lı çıkan birisiyken Malatya Akçadağ'a kaçmış orada talipileri tarafından uzun süre korunmuştur. Celal Dede bu olaydan dolayı 1881 yılında köyünden uzakta Solik (Kınık) köyünde dünyaya gelmiştir. Ailesi daha sonraları tekrar Çamış'ına gelerek yaşamını burada sürdürmüştür. Celal Dede Divriği'de okumuş, tahsil hayatı boyunca Divriği'nin yerlisi olan kirvelerinde kalmıştır. Daha sonraları kirvelerinin çocuklarıyla İstanbul'a okuması için gönderilmiştir. İstanbul'da Rüştüye'de okurken İsmet İnönü ile birlikte okumuş Rüştüye'yi bitirmiştir. Tahsili sırasında İstanbul'da "Babalara" diye bir grup kurarak Bektaşî Tekkelerinde çalışmalara başlamıştır. Bazı tekkelerde yöneticilik yapmış Dede-Babalık makamına kadar yükselmiştir. Kurtuluş savaşı döneminde Atatürk ile birlikte olmuş Atatürk'ün Anadolu'ya gelmesinde yardımcıları olmuştur. Cumhuriyet kurulduktan sonra dedelik yapmasından dolayı birkaç kez tutuklanmış ancak salıverilmiştir. Bir defasında da Malatya taraflındaki talipilerine sığınmıştır. Ömrünü Divriği örgütlemeye ve dedelik yapmakla geçirmiştir. Kendisini Aevliye ve Kültürüne adanmış Celal Dede butempoya fazla dayanmamış 1945 yılında Malatya'nın Çiğir ilçesinde kalp krizi geçirecek hayatını kaybetmiştir. Mezar Çiğir köyünde türbe haline getirilmiştir. Celal Dede iki kez evlenmiştir. Saz ve Kemani çalmıştır. Hatta saz çalarken tezeneyi ayak parmaklarının arasına sıkıştırarak çaldığı söylenir. Pek çok şiiri olduğu söyleniyorsa da maalesef elimizde çok az şiiri bulunmaktadır.

KALMADI

Hey enerler düştüm ihtiyar oldum
Ağzım içinde daim kalmadı
Seğirtim yorulmuş ahrı durdum
Artık gidecek bir yerim kalmadı

Celal Dede bir gidiği yayınamam
Yüz kırakı parayın günde sayıyım
Bir ekeri bir saatte yayıyemem
Artık gidecek bir yerim kalmadı.

Ömrümün içinde çok işler gördüm
Bilmen ki meskenim nerededir yurdum
Feleğin sillesi hep beni vurdu
Artık gidecek bir yerim kalmadı

ÇİĞLİK

Divriği Gazetesi zor günler yaşıyor. Sevgili okurlarımız Divriği Gazetesi'ni tam iki yıldır siz okurlarımıza kesintisiz ulaştırıyor. Takdir edersiniz ki arkasında okurların gücünden başka hiçbir ekonomik güce dayanmayan bir yayını çıkarmak hiç de kolay değildir. İki yıldır hiçbir karşılık beklemeden gerek elden gerekse posta kanalıyla elinize ulaşan Divriği Gazetesi'ni yaşatmak için yıllık sadece 42 lira abone ücretinizi önermemiz yeterlidir. Abonelik ücretini ödemeyenlere gazete göndermek zorlanıyoruz.

DİVRİĞİ GAZETESİ'NE ABONE OLALIM YAŞATALIM

NİLÜFER MURATOĞLU

**Fethi Naci,
Sunay Pekuysal...
Temmuz İki can
daha aramızdan aldı.**

Bu ölümler sadece doğanın işlevini sürdürmesi anlamına gelmiyor. Acı olan, bu değerli insanların kişisel kayıpları dışında, bir kuşağın değerlerinin toplumsal yaşamdan yok olup gitmesi.

Önce Suna Pekuysal'ı anmak istiyorum .Minnacık bir kadın, ama onun sahnede nasıl devleştiğini 12 Eylül'ün hemen öncesinde, Fakir Baykurt'un "Tırpan" adlı yapıtının oyununda izledim. Oyunun bitiş anını bugün bile aynı heyecanla anımsıyorum. İzleyenlerin de, Suna Pekuysal'ın da gözlerinden yaşlar akıyor ve büyük bir alkış tufanı kopuyordu.

Yine Suna Hanım'la, diğer oyuncuların devleştiği diğer bir oyunu "Lüküs Hayat"ı öğretmenliğim sırasında pek çok öğrencimi de oyuna götürerek defalarca izledim. Oyunun dili de, müziği de oyuncular ve yönetmen için çok güçlü bir alt yapı ve zengin bir malzeme içermekte. "Lüküs Hayat"ın sahnelenmesinde emeği geçenler kaç kuşağa tiyatro zevki aşılamakta çok önemli bir misyon üstlendiler.

Yine başlıbaşına bir değer olan Fethi Naci ise yazınımda eleştiri alanında yıllarca özveriyle çalıştı. Edebiyat eleştirisinde ve politik mücadelede tutarlı bir isim olmuştur. 1951'de TKP tevkifatında tutulmuş, 1962'de TİP'in ilk programını yazmış, 1999'da ÖDP'nin Giresun milletvekili adayı olmuştur.

Cumhuriyet Gazetesi'ndeki "Eleştiri Günlüğü" yazılarıyla hepimizin okumalarına ışık oldu. Kurmuş olduğu "Gerçek Yayınları"ndan çıkan "100 Soruda" dizileri halen sahalarda aradığım, başvuru kitabı olarak kullandığım çok değerli kitaplardır. Bu kitaplar, felsefe, sanat tarihi, edebiyat vb. alanlarda, Nermi Uygur, Selahattin Hilav, Abdülhak Gölpinarlı, Doğan Kuban gibi değerli isimlerin hazırladığı kitaplarıdır.

Son olarak onunla ortak paydama Ahmet Hamdi Tanpınar sevgimiz olsa gerek. "Hangi romanı ikinci kere okumak isterdim" sorusuna verdiği yanıt Tanpınar'ın romanları olmuştur.

Suna Pekuysal ve Fethi Naci'nin ruhlarını sevdiğimiz için tiyatroya gidelim, roman okuyalım ve sanatla hayatı güzelleştirelim.

Çamışh Şenliği coşkulu geçti

Geleneksel olarak yapılan Çamışh Hüseyin Abdal Halk Ozanları Festivaline yine yüzlerce insan katıldı.

15'ci Hüseyin Abdal Çamışh Halk Ozanları Festivali Çamışh'da Gödüklü'de kutlandı.

Çamışh Hüseyin Abdal Derneği'nin düzenlediği 15. Halk Ozanları Festivali Döğür Dağı'nın eteğinde bulunan Gödüklü'de yapıldı. Çamışh'dan ve çevre ilçelerden de çok sayıda halkın katıldığı festivale Ankara'dan İstanbul'dan ve İzmir başta olmak üzere daha birçok şehirden yurttaş katıldı. CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, Divriği Kaymakamı Önder Bakan, CHP İl Gen. Mec. Üyesi Ali Rıza Duman, İstanbul DKD (Divriği Kültür Derneği) başkanı Rıza Gürünlü Genel Sekreter Cafer Çelik, yönetim kurulu üyeleri Ali Pala, Gülsen Şener,

Mustafa Özker, İstanbul Bağcılar Cemevi Başkanı Sadık Horoz, Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği) başkanı Ali Yılmaz, Yönetim Kurulu üyesi Şahin Küçük, Ankara Yanlısözgüt Dernek Başkanı Tacim Büyükimdat, ABF (Alevi Bektaşî Federasyonu) yönetim kurulu üyesi İsmail Metin, KDF (Kangal Demekleri Federasyonu) başkanı Zeynel Koç, KDF eski başkanı İsmail Erdem, SODEV yönetiminden Safi Karayalçın, Ankaş Köyü Dernek Başkanı Mustafa Özker, Ovacık Köyü Dernek Başkanı Gülsün Kaya, Çetinkaya Belediye Başkanı Veli Tecer, Katıldılar.

Dernek Başkanları ve Siyasetçiler de katıldılar

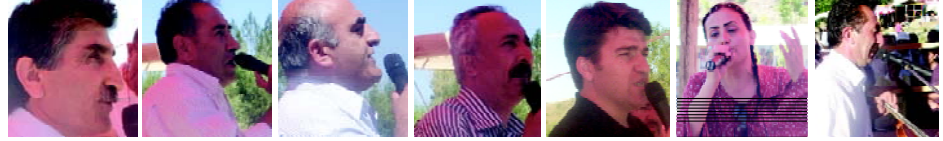
20 Temmuz tarihinde yapılan Çamışh Halk Ozanları Festivali'nin Açılış konuşmasını Çamışh Hüseyin Abdal

Derneği Başkanı Gazi Orhan Türkylmaz yaptı. Türkylmaz 15 yıldır yaptıkları bu festival Hüseyin Abdal'ın evlatlarının kendi topraklarında yaptığı bir festivaldir, bunun yerli Çamışh'dır dedi. CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, Divriği Kaymakamı Önder Bakan, İstanbul DKD (Divriği Kültür Derneği) başkanı Rıza Gürünlü, Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği) başkanı Ali Yılmaz, birer konuşma yaptılar. Malik Ejder Özdemir Madimak katilamını kinayarak Madimak'ın müze olmasını savundu. Ergenekon operasyonlarının AKP'nin laik kesimlere bir gözdağı olduğunu söyleyen Özdemir köy yollarının bozukluğunu Sivas Valisinin ve Divriği Kaymakamının görmesi gerektiğini ve düzeltilmesi gerektiğini söyledi.

CHP Divriği İlçe Başkanı Hakan

Gök'ten Perinçek'e geçmiş olsun Mesajı

Hakan Gök Ulusal Kanal'a yaptığı açıklamada Ben inanıyorum ki sayın Doğu Perinçek ve bütün Ergenekon sanıkları, mahkemelerde suçsuz bulunarak çıkarılacaktır. Kaldıkları yerden Türkiye Cumhuriyeti'nin laik devletine sahip çıkmaya devam edeceklerdir. Sayın Doğu Perinçek ve Ergenekon sanıkları bir terör örgütü sanığı olarak tutuklandılar. Oysa onlar laikliği ve Türkiye Cumhuriyetini savunmuşlardır dedi. Gülçinhan Koc, Mahmut Erdal, Deriş Çınar, Fevzi Delibaş, Zeynep Karababa, Kemancı Hikmet, Ali Yalçın, Mehmet Karabudak, Gülenaz ve Şenay Özçelik katılanlara türkülerle güzel anlar yaşattılar.

Ovacık Şenliği köyde yapıldı

Divriği Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği'nin geleneksel olarak düzenlediği Pilav Şenliği Köy İhtiyar Heyeti'nin de katkılarıyla 5 Temmuz 2008 Cumartesi günü yapıldı. Yoğun katılımın gerçekleştiği şenliğe kendi araçlarıyla katılanların yanı sıra Ovacık Köyü Derneği tarafından organize edilen otobüs yolcularıyla katıldılar.

CEM TV'nin çekim yaptığı şenliğe Divriği Kaymakamı Önder Bakan ve Divriği İlçe Emniyet Müdürü katıldılar. Şenliğe ayrıca kamu kurum temsilcileri, Siyasi Parti Temsilcileri, Divriği Kültür Derneği ve Köy Dernekleri yöneticileri, yayın organlarının temsilcileri ve çevre köy muhtarları katıldılar.

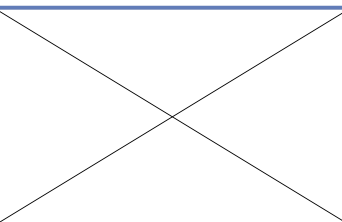
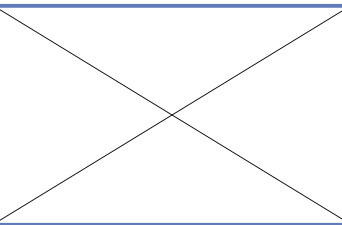
Sunuculuğunu Birkan Özcan'ın yaptığı şenlikte, mahalli sanatçı Veli Gürsoy, Sevcan Ezgi, Gülcan Özcan ve Ulaş Ceylan'ın yanı sıra şenliğe konuk olarak katılan sanatçıların yapmış oldukları sahne programları ile sona erdi. Veli Gürsoy ve ekibi tarafından çalınan davul - zurna etkinliğe katılanların açık havada keyifli bir gün geçirmelerini sağladı.

Ovacık Köyü Şenliğinde kesilen kurbanlar ortak kazanlarda pisirilerek şenliğe katılanlara ikram edildi. Ayrıca yapılan ödüllü çekiliş ve çeşitli yarışmalar etkinliğe ayrı bir renk kattı. Akşam geç saatlerde okul meydanında devam eden eğlencenin son bölümünde yapılan havai fişek gösterisi şenlik programına ayrı bir heyecan ve keyif kattı.

YOL
TURKSAT 1 C,
Frekans: 11996,
Sembolrate: 26000,
FEC: 5/6, Vertikal
Tel: 0049-221-99379870
E-Mail: info@volty.eu

KO - ER
KURUMSAL ORGANİZASYON
Hüseyin KÜÇÜK
Genel Müdür
(General Manager)
Menekşe Mh. Doğu Son. Sk. 6. Blok No: 12/A
Yenişehir - Beşiktaş / İSTANBUL
e-mail: husayinkucuk@ko-er.com.tr
Tel : 02121 654 35 31
Fax : 02121 654 35 39
Gsm : 05331 771 82 11

Ergenekon adlı Karagöz oyunu

cinar-i@hotmail.com

İsmail ÇINAR

Bir yılı aşkın süredir ülke gündeminde olan ve son günlerde daha da yoğun şekilde yaşamımıza giren Ergenekon soruşturması yakından incelenmeyecek kadar okuduğum düşünüyorum. İhtida ve muhalefetin adeta mahalle başına dönüştürüldüğü sevgilerle, yanlış bilgilerle halkı yanlış yönlendirdikleri üzüntüyle izliyoruz. Kamuyu, iki arada bir derede bırakıp bu bilgi kirliliği içerisinde halka Seriat mı? Kontralar mı? Seccakelerini sunuyorum. Başka seccake yokmuş gibi kamuyu sölmeye çalışılan bu cendereden kurtarmak, ancak doğru bilgilendirmeyle mümkün olacaktır. Bu seccakeler hiç birisi ülke ve toplum hayrına olmadıkları aşayarak öğrendik. Doğru seccake, demokrasidir, demokratiklesmedir. Doğru seccake, emekten ve emekçiden yana olmaktır. Doğru seccake, işsizliğe care aramaktır. Doğru seccake, yoksulluğu ve yoksulluğu yememizi çözüm yolları aramaktır. Doğru seccake, sosyal devletten hukuk devletinden yana olmaktır. Sanki bu ülkede, seriatçılığın yara kontralarından yana oldumcasına halkı yokmuş gibi seccakeler davatılmakta. Egemen güçlere göre tabii ki olmamak. Ülke gündemin de emek olmasa, yoksulluk olmasa çkar çevreleri rahatsız olacaktır. Gündem de demokrasi olursa, diktatör ve onların ağı babası emperyalist çarkı rahatsız olacaktır. Türkiye, demokratik bir ülke olursa, ortodoksa ki payışım savaşları zorlaşacaktır. Ülke üzerinde olmayan oynatları kökleri sarsılmayacak amaçlarına ulaşmada zorlanacaktır. Hiç şüphesiz ki hakım gücü, demokratik ve huzurlu bir Türkiye istemeyezeklerdir. Ergenekon "savaşında" sanki seriatçılar demokrasi mücadelesi veriyorlarmış imajı verirken diğer kotraa kesim ise 12 Eylülü yaşatan zihniyetten saklı farklıymış gibi ulusal korumacılık imajı yemeye çalışıyorlar. Tencere din karın ki ondan kara. Çarpışan bu güçleri harmanlamak inceleyelim. Bir tarafta içinde bir yığın susurluk baskıladıkları (Veli Küçük, Sami Hoşan, Sedat Peker gibi) olan ve diğre hevesli bir zihniyetin mensupları. Diğer tarafta ise 40 yıl geride yaşanılan avaylardır. Diğer kesim ise, camiler İslamı, minareler süngürsüzdü diyen, ABD vizeli seriatçılar. Danışmanları tarafından Amerika, "kullanım istediğiniz zaman aranız" sözleriyle anılmayacak kadar emperyalizme hırsları içselleştiren, dini emperyalizme alet etmeye çalışan bir zihniyet.

Dikkat edilirse, her iki kesimin ipleri dünya insanlığının baş düşmanı ABD emperyalist güçlerinin elinde. Vurusanların birisi karagöz ise diğeri Hacıvat. Her ikisini de konuşturan ya da dövüşten görünmeyen perde arkasındaki el dir. Tabii bu soruşturmadan önce de demokrasi adına hayırlı bir sonuç çıkmaz. İçinde çok fazla yanıltıcı olmayan sorular var. Bu kirliliğe hiç bulama imkanı olmayanlara bu olaya başlatılmak daha baştan bu işi saldırmaktır. Bir insanın hirsiz hirsiz diğdelmesi işi önce kendisi temiz olması gerekir. Temiz eller operasyonu benzetmesini yapıp kendilerini temizleceklerdiler ama? Masum olma ihtimali yüksek olan bir kişiye bu soruşturmaya dahil ederek de anti Amerikanlarca bir gözetim verilmek isteniyor. Fazla ileri gitmeyen mutlak siyasete bir sevizni bulur sizi de ezersiz mesaj verilmek istenmektedir. Darbeciler varlığını varlığını iddia ederler, samimi değiller. Darbecilerin varlığını için mediate araştırma komisyonu kurulmasını ve darbecilerin üzerine gidilmesini talep eden dilekçeye imza atmayanların darbecilerin varlığını isledikleri dylenlerinde samimi olabilmizmi? Bunu diyen kim? 12 Eylül emekçiyi yiyerek büyüyen anlayış. Kendilerini besleyenlerin gözlerini oyacaklarına inanamak saflik olmaz mı? Darbe yapıp değil de yapma ihtimali olanları, hatta bunu deneyip de basamayanları (iddiaya göre) varılmaya çalışmaları samimiyetizlik değildir! Darbeciler, bu ülkede solcular, demokralar, devrimciler, sosyalistleri ve samimi Atatürkçüler, işkence tezgahlarından geçirilerek sevinç çıkmayı aksine devletin paraları ile yurt dışına göçür, işkence tezgahlarından gavesi ile tv lde zırlı zırlı ağıyan simdi ABD de kurunan heca edilebilir münterinin simdi soyıldıkları inandırıcı olabilir mi? Dahada ötesi kendi iradesini ABD ve teslim etmiş bir anlayış insiyatı kullanma olanağı varmıdır? Nemin verilese onu yapar. Bu ülkede darbeciler hep vardı, demokratikleşme olacağı sürece hep var olacaktır. Pekli nedir bu çarpışmanın nedeni diyorsunuz. Yanıtını verelim. Türkiye de bu gün, ABD emperyalizminin en sadık müfettihi, dini politika alet eden AKP dir. ABD nin orta doğda saldıracağı ülkeler İslam ülkeleridir. Bu ülkelere yapacağı saldırıda en iyi msa dinci bir iktidar

olacaktır. Bu nedenle ABD Türkiye de yeniden yapılanarak AKP üzerinden yeni bir derin devletini oluşturmaya çalışıyor. Bu, bu kadar açık ve net. Yeni ABD esli askıları yeni işkamlara dövdüyor. Yoksa gerçekte ne darbecilerin varlığını, ne de demokratikleşmedir. Belgeler dahi Tuncay Güney adındaki bir piyon üzerinden CIA nin servis ettiği de net bir şekilde gözüküyor. 12 Eylülün emeki ile palazlananlar simdi solcumu oldular! Darbecilerle dil uzatmayanlar simdi demokrat mı oldular? Nasil bir değişim oldu da simdi darbecilere karı oldular? Hiçbir şey değışmedi. Onlar yalnızca verilen emri yerine getiriyorlar. Simdi bir konuya daha dikkat çekmek isterim bu soruşturma ile adı darbe yapmak istedikleri iddia edilen kişileri ile 12 Eylülcülerin ortak bir yönü oldu! Karşılaştıkları. Her iki de Atatürk ve Atatürkçülüğü sustural ediyorlar. 12 Eylülcüler Atatürkçülüğü adına seriatları besleyip emekçi ve emekçi halkın ağı geçtiler. Simdiklere baktığımızda yine Atatürkçülüğü adına her türlü insanlığı dışı işlere karışmaları anlaşıyor. Bu durum samimi Atatürkçüler tarafından neden ilgilenmezler doğrusu buna da benim aldim emiyor. Bu katolik çizimada emekçilerin taraf olması söz konusu olamaz. Bu savasın haklılığı var. Her iki tarafta da emekçi ve emekçinin düşmanlarıdır. Bu nasil darbeciler varılmaktadır ki, darbeyi yapıpalar iltit görürler, darbe yapma ihtimali olan yada basarısız olanlar varılmaları. Bir başka çelişki daha varlimiz; General Mustafa Muğlalı örneğidir. Bir çöktürüz bilirsiniz, Mustafa Muğlalı; 33 Kürt köylüsünün katliamından sorumlu olduğu tespit edilip önce idam sonra 20 yıl hapse mahkum edilmiş bir generaldir. İkte bu hainin, 61 yıl sonra 2004 yılında da da katliama sebep olduğu kışlaya ismi veriliyor. Jandama kışlasının adı Mustafa Muğlalı kışası oluyor. Bir insanlık düşmanının ismini kışlasına indirmeyenler darbeciler varılmaktadır istediklerini samimi olduklarına nasil inanacağız. Bu olaylar esasında ilginç bir gelişmeye daha değirmek isterim. Ölümünden bir hafta önce darbe yapmaya kalkışan CHP CHP sahipsizliği olumlu bir davranış gösterdiler. Sevinçindir ve insani bir davranıştır işi güşiesiz. Ancak nedense CHP nin bu insani ve demokratik davranış sağladığı mağdurlara karşı duygulanı uyandırdı da Ayı F-Tipi Cezaevlerinde 122 insanın ölüsü çıkanken aynı

demokratlarını bu duygulanı çalışmıyormuydu acaba? CHP ve onun liderinden solcular içinde aynı duyarlılığ beklerdik. Hatta bu ölüm tuzaklarını mimar H.Sami Türk istese idi bu partinin desteği ile milletvekili olacaktı. İnşallah bir gün H.Sami Türk de Ergenekon Genelaları gibi F-Tipinin misadiri olarak insanlığa nasil bir hizmet vermiş anlar. Ayrıca, içinde çok sayıda susurluk kahramanlarının olduğu bu zanlıların avukatlığını üstlenelerden, yoksul halkın sorunlarına da duyarlılık göstermesini beklemek hakkindır sanırım. Bu davanın olsa olsa bu gibi ki yüzölçümleri ortaya çıkması bakımından belki işe yarayabilir. Önemli de demokratikleşme yönündeki bir katkısı olacağı kanısında değiliim doğrusu. Sonuç olarak; Biz emekçilerin bu karagöz oyununda taraf olmamız söz konusu olmamalıdır. En büyük suçlu Karagöz ile Hacıvat'ı oynatan olmalıdır birlikte. Karagöz de Hacıvat da suçludur. Bu halk bir gün onları her ikisinde varılmayacaktır. Simdi bize düşen görev, halkı doğru bilgilendirmektir. Gerek medya gerekse vurusan tarafların yanlış yönlendirmelerine karşı, eldeki araçlarla mümkün olduğunca doğru bilgileri ulaştırarak kendilerinin yana olmaları gerektiği vurgusunu yapmamız gerekir diye düşünüyorum. Üçüncü bir seccake vardır, o da gerçek bir demokrasi mücadelesinden yana olmaktır. ***

Bir öyle saçlas! Dünya ki burası/balıklar balıkçılar için/ çocuklar süt bulamıyor/ insanları sözle besliyorlar/ domuzların patatesi.

N.H.NR

Herkesi yeter dünyadan herkesin yararlanmasını umudu ile...

HATİCE EROĞLU AKDOĞAN

Halk Şiiri Dizelerinde Dağ İzleği

Anadolu coğrafyasında dağların çok önemli bir yeri vardır. Doğudan batıya, güneyden kuzeye doğru yamaçlı sarı kayalar, geniş yaylalar, yol veren ve veremeyen geçitler, karlı dumanlı zirveler, damar damar akan dereler, bin bir türlü ağaçlar, çiçekler kuşanmış olan bizim dağlarımız...

Dağlarımız bunca olunca dağların anlatılmadığı, dağların esin kaynağı olmadığı bir edebiyat yapıtı düşünülebilir mi? Beni dağların en çok da şiirimiz içindeki yeri etkilemiştir. Şairin dağla ilgili anlam, dağlara dayalı imgelemle hep güçlü; güçlü olduğu kadar da toplumsal hayatta ifadesini bulurcasına canlanmıştır. Burada bütünüyle yani genel olarak şirden öte halk şiirinde şairlerin "dağ" a yükledikleri anlama ilişkin kısa bir yolculuğa çıkılmı derim.

20.yüzyılın ortalarına değin ülkemizde hem maddi üretim hem sosyal yaşantı açısından kırın egemenliği vardır. Buna bağlı olarak halk ozanlarının şiirlerinde de kırsal öğeler önemli yer tutar. Dağların şiiri süzintisi da bundandır. Yunus Emre, Pir Sultan, Karacaoğlan, Koroğlu dan başlayıp Dadaloğlu, Gevheri, Bayburtlu Celali, Ruhsatı den... Aşk Veysele de değin bütün halk şairlerinin şiirlerinde dağlar önemli bir izlek ve imgedir. Kimi ozanda ayrılığın nedeni, kiminde güzelleme yapmanın bir sembolü, kiminde dostuna, sevdiliğine kavuşmak için aman dilenen ulu bir pir; kimde kendisine özenilen, kıskanılan bir yer, kiminde isyankarı, koruyan kollayan, yenilmezliği şairiyarından dağlar.

Dağlar, özellikle Yıldız Dağı ve yaylası Pir Sultan şiirlerinde tuz-ekmek gibi kaktıdır.

"Pir Sultan Abda!m dağlar aşalım/Aşalım da dost iline düşelim" "Alçakında al kırmızı taşın var/Yükseğinde turalımsı sen var/Bende bilmem ne talihisiz başım var/Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanıy/Ben de bildim ş dağların şahsın/Çerçer erelerim nazarıgahsın/Abdal Pir Sultan'ın seyrangahsın/Niçin gitmez Yıldız Dağı dumanı"

"Yine barandalı dağların başı/Okuttum Yezid'e laneti taş/Altımm gözümün kan ile yaş/Bir dost bulamadım tez akşam oldum"

XVI. yüzyılda yaşadığı bilinen bir Koroğlu vardır. Koroğlu Bolu Beyine karşı isyandır. Dağlar onun isyan mekânıdır, sığındığı kalesidir. Geçit veren veremeyen yolu, gecesiz gündüzleri, gözü kulağı dağlardır. Bunun için "Göğüs gerek arkı gerek dağlar" der.

"Akar ahıyavat biter yemişler/Aslan gibi bu dağlarda kalmalı/Yürü oğlum buradan aslanlar yata/Aslan yatağından aslan olmalı", "Benden selam Bolu Beyine/Çıkıp şu dağlara yaslanmak gerek"

Kurova'nın ozanı olarak da bilinen Karacaoğlan için dağlar hüznün, sevgiliye güzellemenin, sevinçlerin, şitemlerin kaynağıdır.

"Karac'oglan size bakar sevinir/ Sevinirken kalbi yanar gövünür/Kımlıdır hep derterim devinir/Yas ile sevinim ykısır dağlar" der. "Yüce dağlar ne kararır pusarsın/Aştı m'ola kömür gözümün başından"

Dağ yığıtlıkla de benzeştirilir: "Yigit olan yigit dağdır kaledir" Karlar eriyip, bahar geldiğinde dağlar bir başka şifresir Karacaoğlan'da "Gene geldi türlü baharlar bağlar/Bulbul figan edip kamuyu dağlar/Türlü çiçeklerle bezennmiş dağlar/Ulu dağlar yol olduğu zamandır"

19.yüzyılda Toros dağlarında Türkmenler yerleşik hayata geçmek için yoğun bir baskı vardı. Türkmenler üzerindeki baskılara karşı ozan Dadaloğlu babası Aşk Musa gibi onların sesi, sazi olur. Şiirleri, türkülleri Osmanlıya karşı direniş ve direnişin yurdu dağları anlatır. Çok bilinen şiiri "Ferman padişahın dağlar bizzimdir" dizelerini de içeren şiiridir. Dadaloğlu şiirlerinde Toroslardan, Eriyesi'e dek uzanan bütün dağlara gönderme yapar. "Binboğayı dersan dağların beyi/Gözüken Soğanlı hani Kocdağı/Aladağ Bakdağ Bulgar'ın tayı/Eriyesi ulunuz pirin var dağlar/ Dadaloğlu bunu böyle diyor/Üçyüztaltmış altı dağı sayalı/Bumu hırızmalı katar mayalı/Kol kol olmuş gelen elin var dağlar"

Kiminde yurt, kiminde siladır. Yaman bir baş, "evvel baharını", dumanlı yolunu, yüceliğini, çağlayan suları anlatırken, dağların apak suları kadar saf bir Türkçe akar ozanların dilinden. Kangı dağda bulsam ben o meralı/Kangı yerde görem çemşi garalı/Avculardan kaçmış ceylan misali/Gecmiş dağdan dağa yoktur durağı (Bayburtlu Zihni)

"Çiğdemim mekenşen kokar/Güzeller göğüsüne takar/Çinde sunalar oynar/Derindir göllerin senin" (Bayburtlu Celali)

"Başna bir hal gelirse/Dağlara gel dağlara/Seni saklar vermez ele/Dağlara gel dağlara" (Gevheri)

Şiirin dili dağların didiklediğe büyüsü artar. Büyüsü ozanı mest eder. Dağın esrarı basım, sarhoşa benzer.

"Senin yazın kısa benzer/Bir sevdalı, yaşa benzer/Cok içmiş sarhoşa benzer/Duman eksilmeyen dağlar/ Selviye benzer meşesi/Del'olup aşka düşesi/Top top olmuş mencevesi/Burcu burcu koca dağlar" (Hasan Dede)

Kendi derdini, dağlarla ortaklaşa kılar ozan ve "Ruhsat gibi karaları bağlarsın/Aşkın ateşi'le yürek dağların/Benim ahvalime sen de ağlarsın/Var ise zerrece imanın dağlar" (Ruhsatı)

Dağlarda güzelliğin birbirine eşleşircesine doluştuğu mevsimdir bahar. Ali İzzet için dağlarda baharın, yazı tarifi de tasvir de bitmez. Dağların baharını da yazını da başka bir coşkuyla dizeledir:

"Gidin kışlar gidin yazlar geliyor/Her türlü irenge boyanın dağlar/ Tumarı gidiyor kazlar geliyor/Giyinin kuşanın donanın dağlar/Ak çiçekler domur domur göz verin/Sallandıkça birbirine söz verir/Gökler yere nenni calar naz verir/Al şafak söktü uyanın dağlar/Kumrular dem çek derelerinde/Dudular seslerin tepelerinde/Mart ile nisanan aralarında göğem çayır çimenin dağlar/Ağaçlar burcları ağ çiçekleri/Burcu burcu karı ağ çiçekleri/Etil efil eser dağ çiçekleri/Yel vurdukça mavi reyhân dağlar/... Dağ başı baş oldu A-İzzet sizde yatan ölmez inanın dağlar" (Sıvalı Ali İzzet)

Ozan gelenegine bağlı halk şiirimiz elbette ki bitmez tükenmez bir derya gibidir. Dağların imgeleştirdiği dizeler de öyle. Geleneksel halk şiiri etken yerini çağdaş şiirimize bıraktığında, tıpkı bir mirası devredir gibi "dağlara" ilişkin imgesini dağda şairlere aşadığı örnek dizelede olduğu gibi devretmiştir. "Dağ çıkıtmı türkü yaktım/Gayrı bu canımdan gectim/Zalimlere benim kastım/Dağlar koynunda"(Gürsel Akmaz).

Sincan Köy Odası nasıl camii oldu

Sincan Köylüleri Koy Odası olarak yaptıkları binanın el altından camii'ye çevrildiğini çok geç öğrendiler

Yıl 1928 Sincan Köylüleri İmcece usulüyle bir köy odası yapmaya karar veriyorlar. Tortu Köyünün alt tarafındaki Kayadibi Mevkiinden kağı arabalarıyla taş getirerek kısa bir sürede iki katlı bir Köy Odası yapıp bitiriyorlar. Bina yapıp kullanılmaya başlandıktan sonra bina önce Sincan Nahiye Müdürlüğüne daha sonra da Sincan Karakoluna geçiyor. Nüfus memuru, sağlık memuru ve karakol görevlileri iki katlı binada birlikte yıllarca görev yapıyor. Yıllar sonra yetkililer Sincan Köylülerine "bize bir yer gösterin yeni karakol ve sağlık ocağı yapmamız için bu binayı yeniden köye birakalım diyorlar. Köylülerde Simdiki karakol, sağlık ocağı ve lojmanların bulunduğu yeni gösteriyor. Karakol ve Nüfus memurluğu binası olarak hizmet veren bu bina Sincan'a yeni karakol, sağlık ocağı ve lojmanların yapılmasına boşalması. Boşalan bu binanın üst katı bir süre sonra bakanlıksızlıkta yıkılmış.

12 EYLÜL GÜNLERİ

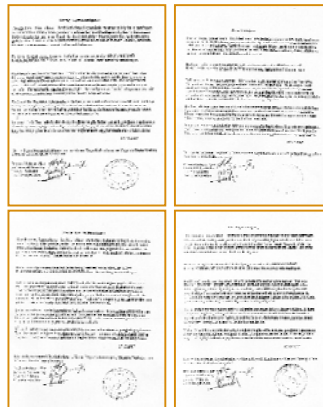
ALEVİ KÖYLERİNE CAMİİ

1980 Askeri Darbesi ve sonrasında Özal iktidarıyla birlikte her köye bir cami kapsamında geliştirilen projeden Sincan Köyü de nasipinde düşeni almış ve bu bina cammiye dönüştürülmüş. Oğünün koşullarında köy muhtarına yapılan baskılara ve

telkinlere muhtar daha fazla direnemez ve cami olsun dilekçesine imzayı basar. Böylece imcece usulüyle yapılan bina Diyanet işlerinin tapulu malı olarak camii veridir kayıtlara resmen böyle geçer. Ne zaman Sincan Köylüleri bu binayı yeniden köyün ortak malı olarak kullanmak istemeye başlasırlarsa karşılarında Diyanet İşleri Başkanlığını bulmuşlar. Bu bina köy odası değil camii'dir cevabını almışlar.

SİNCAN KÖYÜ DERNEĞİ PEŞİNİ BIRAKMIYOR

Sincan Köyü Derneği yıllarca uğraşacakları bir işin içine girdiklerini sonradan anlamışlar. Hiçbir cabaları binanın camii'den köy odasına dönüşmesine yetmemiş. Başlamışlar yazışmalara. Cumhurbaşkanlığına, Başbakanlığa, Diyanet İşleri Başkanlığına, Sivas Valiliğine ve Divriği Kaymakamlığına dilekçeler yazmışlar. Her yazışmanın cevabı olumsuz gelmiş. Sincan Köyü Dernek Başkanı Hidayet Uğur bu işin peşini bırakmayacaklarını, birgün mutlak köylülerin emeğiyle yaptıkları bu binanın yeniden köyün ortak malı olarak kullanacaklarını söylüyor. Birlikte birarada yapılabileceklerini umuduyla Sincan Köylüleriyle birlikte mücadeleye devam ediyorlar.

Sincan Şenliği yapıldı

Sincan Köyü Derneği'nin bu yıl birincisini düzenlediği şenlik coşkuyla ve güzel geçti. Dernek başkanı Hidayet Uğur ve yönetim kurulunun cabaları boşa gitmedi Sincan Köylüleri de böyle bir şenliğe elbirliğiyle destek verdiler. Çevre köylerden ve Divriği'den çok sayıda katılanın gözlemlendiği şenliğe ayrıca Divriği Kaymakamı Önder Bakan, Divriği Kültür Derneği Genel Sekreteri Cafer Çelik

Kırkgöz Derneği Başkanı Ercan Kaya ve Tortu Köyü dernek Başkanı Mahmut Şengül katıldılar. Çok kısa bir zamanda karı verilerle yapılan şenlik beklendiklerinin aksine Sincan köylülerince çok sıcak karşılandı. Bundan sonrası için geleneksel hale getirilmesi düşünülen şenliğe önümüzdeki yıllarda ilginin artacağı tahmin ediliyor.

ESAT KORKMAZ*

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Yer-Su Tapımı

Yer-su tapımı, Anadolu Aleviliğinin kaynak kültürlerinden biridir. Dağın, ormanın, suyun, yani doğanın yapısında bulunduğu kabul edilen bir güçten, güçlerden yarar ya da zarar gelebileceği inancıyla ziyaret, adak, kurban vb. uygulamalarda buluma durumu, bu tapımı oluşturur.

Orta Asya topluluklarında, yer-su tapımı, dağ tapımı, orman tapımı ve su tapımından oluşur. Dağ tapımı, yer-su tapımını oluşturan üçlemenin ilk halkası durumundadır. Dağlar, dişil olarak, "ana" olarak algılanan yeryüzünün göğe uzanan, "baba" olarak algılanan göksel güçlere dokunmaya çalışan kolları gibidir. Doğal olarak göksel güçler, önce dağlarla ilişkiye geçer; bu nedenle dağlar, tanrısal mekânlar durumundadır. Aydınlik güçleriyle karanlık güçlerinin karşısında, göksel güçlerle bir olup insanları korumaya çalışan koruyucu ruhan da evdir dağlar. Öldükten sonra yükselen ruhlar, yani insanın ruhları oraya gider. Anlatılan nedenlerle her boyun, her soyun kutsal bir dağı ve o dağda oturduğu inanılan koruyucu bir ruhu vardır. Aslında sözü edilen koruyucu ruh, o dağın canıdır; dağın kendisi de canının görünüşe taşınmış biçimidir.

Orta Asya Türk topluluklarında kutsal dağ, yeryüzünün merkezinde yer alır ve dünyanın eksenini oluşturur. Kutsal dağ kavramında en tanınımı yer Ötüken dağlığı ve ormanlık alanıdır. Yer-su ruhlarına yönelik tapım, genelde doğa tapımıdır; dağ, taş, toprağı tapımı, bu tapımın bir parçası durumundadır. Yeryüzünün gökyüzüne doğru yükselen dağlar, tanrıların kimliklendirilmiş biçimi olarak algılanmış, doğrudan tanrı olarak görülüş, onlara adaklar adanmış, kurbanlar sunulmuştur. Öte yandan dağlar hem yere hem de göğe ibadet yapılan temel alanlar olarak kullanılmıştır.

Türeyiş ya da toplumsal dilriliş tasarımlarında belirleyici bir işlev üstlenen ve tapım konusu yapılan "mağara", genelde doğanın özünde dağın "rahmi"nden başka bir şey değildir.

Dağ tapımının izleri günümüz Anadolu'sunda son derece canlıdır. Eren, evliya, ermiş söylencelerinde, deret, ulman yerlerdir.

Orman tapımı, yer-su tapımını oluşturan üçlemenin, orta halkası durumundadır. İnşaatı orman, doğanın gıyisidir ya da toprağın "doğum ürünü"dür, toprağın, dağın "çocuklarının" oluştuğu bir bütündür. Tapımda dağ ile ayrılmasız bir birlikletti yaratır.

Her topluluğun bir kutsal ormanı ve bu ormanın canı durumundaki koruyucu ruhu olmakla birlikte, Ötüken Ormanı'nı ayrıcalıklı bir yer vardır. Ötüken, tapım kavramında kurbanlar sunulan, Gökta'nın makamı olarak algılanan ve yabancıların girmesine izin verilmeyen dağlık ormanlık kutsal bir bölgedir. Altı türeme tasarımlarına göre "doğa-ana" olarak algılanan ve kendisinin gelindiğine inanılan "dağ-ana" dir, "orman-ana" dir.

Başlangıçta Oğuzlar'ın elinde bulunan Ötüken'de, Yer ve Gök tanrıları için kurban sunumu yapıldı. Kurultaylar burada toplanır, önemli kararlar burada alınır. Atahayvan kurt söylemlerine ilişkin olduğundan, toplumsal yeniden dilriliş gerçekleştirildiği yer olduğuna ve Türk egemenliğini simgelediğini inanılır. Tapım kavramında birinci dereceden kutsallık yüklediğinden, buraya yabancılar sokulmazdı. Yabancıların eline geçmesi durumunda Türk bağışmışlığını sona ereceği kanısı, bir inanc kuralı durumundaydı.

Orta Asya inançlarına göre insanlar, iki karşıt gücün, yani "ışık" ile "karanlık"ın etkisindedir. Işık, Gökta'nın "dönüşüm" ürünü olarak algılanır; yeryüzünü ısıtır, aydınlatır; havayı, suyu, toprağı, bitkiyi, hayvanı, insani "döller", insanın "doğurma"sını sağlar. Canlı-sansız her şeyin oluşumuna katılan kurucu unsurların "ates" ile simgenelen eriliğesidir: Bu nedenle "ata" dir, "baba" dir. Dağlar, ormanlar ve sular, bu ortamda yaşayan tüm canlılar, ışığın çocuklarıdır. Baba çocuğunu nasıl severse, ışık doğayı öyle sever; iyilik-güzellik verir her şeye.

Geceleri ise ışığın açığını, Ay ve yıldızlar soluk aydınlıklarıyla kapatmaya çalışır; yaşam kesintie uğramasın, iyilik-güzellik eksik olmasın die. Anlaşılabileceği gibi Altay inançlarında ışık, iyiliğin-güzelliğin toplamının kimliklendirilmiş biçimidir; bu nedenle iyiliğin-güzelliğin gıdası ışıktır; ışıkla beslenen-büyütülür güzelliğin-iyilik.

Karanlık ise yeraltı kökenlidir; daha doğrusu yeraltının "ışık olmayan ışığı" dir. Güneş ışığını ve onun neden olduğu her şeyin düşmanıdır. Kötülüklerin toplamının kimliklendirilmiş biçimidir; bu anlamda kötülüğün ve ölümün kaynağıdır. Yeryüzüne saldığını geçer; yaşama alanlarının soğuk ve karanlık yerlerinde barınma olanağı bulur. Anlaşılabileceği gibi Orta Asya inançlarında yaşam tehlikelerle kötülüklerle doludur.

Sürekliliğin bu karşıt iki güç arasında, göksel kökenli olduğuna inanılan, ancak dağların, ormanların, suların canı/ruhu durumunda bulunan, karanlık güçlerine karşı savaş halinde olan yersel güçler vardır ki Orta Asya inançlarında bunlara "yer-su" ya da "yer-su ruhları" adı verilir. İyi ruhlardan olan yer-su ruhları, insanı yaşam için gerekli hemen her şeyi düzenler: Havaları, bitkileri ve insanların çoğalmasını sağlar; sağlık verir, kötülükleri uzaklaştırır.

Türk Turizmi ve Türk Mutfağı'nın gelişimi ayrılmaz bir bütündür.

Yıllardır Türk Mutfağı'nın yurtdışında tanıtımına ihtiyaç var ya denir durum, ana bu konuda bir arpa boyu da yol alınmamıştır. Alınmamış bir yana, kendi yerel tat ve lezzetlerimizi de kaybetmekte olduğumuz da kimse farkında gözükmemektedir. Tam tersine, bugün Osmanlı Saray mutfağına tanıtımını ileri süren ünlü restoranların bile menüleri yabancı isimler ve yemeklerden oluşmaktadır. Tam bu noktada, biz de, Anadolu'ya özgü yemekleri yaşatmayı ve korumayı görev edinişimize hatta bunun için kendi markasını bile Anadolu'ya özgü bir değişen seçmiş bir kurum olarak bu konuyu bir kez daha gündeme getirmek ve elimizden geldiğince çözüm yolları önermek istiyoruz. Türk Mutfağı'nın zenginliği ve birçok dünya mutfağına göre çeşit ya da lezzet açısından üstünlüğü tartışılmaz ama bakıldığında, dünyada Çin Mutfağı'nın orda bir kadar bile tanınmadığıdır. Oysaki Türk Mutfağı, Osmanlı Saray Mutfağından Orta Doğu Mutfağı'na, Alevi ve Bektaşî yemeklerinden Akdeniz lezzetlerine, Balkan yemeklerinden Kafkas tatlarına, Anadolu'dan gelip geçen tüm medeniyetlerin günümüze kadar taşıdığı birçok farklı motif bir arada barındırıp birini ile uyum içerisinde sunabilen belki de tek mutfaktır. Bu nedenle, Türk Mutfağı'nın tanınırlığı doğrudan Türk turizmine de katkı sağlayacaktır. Nasil ki Fransa da sarap bağları, İtalya'da Mozerella çitlikleri; Büyük Britanya'da scotch fabrikaları birer turizm ürünü olarak kullanılmakta ve her yıl binlerce ziyaretçi çekmektedir. Türk Mutfağı da doğru tanındığı takdirde aynı şekilde Türkiye'nin turizm gelirlerini artırabilir, katna çıkarabilir. Doğal olarak bu karşılıklı bir etkileşim olacaktır. Türk turizmi gerek gelen kişi sayısı gerekse para harcaması seven, kültürlü, birikimli, kaliteli, deniz ve kumun ötesinde kültür turizmini de arayan, değişik tat ve lezzetleri bulmaya çalışan, turistin gelmesiyle Türkiye'deki restoran ya da gastronomi ile ilgili diğer mekânların da kendilerini geliştirmeleri zorunlu hale gelecektir. Turizminizi ilas ettiren her şey dahil sisteme de böylece bir alternatif doğacaktır. Şu anda sadece İstanbul'da ya da diğer büyük şehirlerde parası olan ve dışarda yemeyi içmeyi seven çok üstü bir kitleye hizmet verdikleri için bu tür işletmeler de haklı olarak

kendilerini fazla geliştirmiyorlar. Dünya çapında tanınan ve Türkiye'de süregelen açılan restoranlar bile gerek kaliteyi hammadde ya yeterliliğinden gerekse müşterinin bilincisizliği ve potansiyel yeterliliğinden dolayı kendilerini geliştirmeye imkânı bulamıyorlar ya da zahmetle katlanmaya göze alamıyorlar. Dolayısıyla, bu tür yerli yabancı işletmelerin de birer turizm elçisi olarak görülmesi ve Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından desteklenmesinin yararı olacaktır. Sektörünün önünün açılması için, sektörün diğer sıkıntılarından biri olan ruhsat ve uygulamaları da özellikle İstanbul, İzmir gibi büyük kentlerde yerel yönetimlere ile Kültür ve Turizm Bakanlığının koordinasyonu ile çözümlenmelidir. Bunun dışında, Türk Mutfağı'nın açmazlarından biri de bu tanıtım dünya çapında yapılabilecek, yeterli serfin bulunmamasıdır. Yabancı dil konuşanlar, bu işin yüksek öğrenim düzeyinde eğitimli olanlar mutfağına önemini tanıtmaya çalışmaz. Dünyadaki örneklerin baktığımızda bu tür örneklerin dünya çapında tanınırlığı olduğu; bir film yıldızı kadar tanındığı ve kendileri tanınırken ülkelerinin mutfaklarını da tanıttıkları görülmektedir. Bu anlamda, aşkılı okulların daha da artırılması, özendirilmesi ve özel sektörün de bu okullarda desteklemesi önemlidir. Yine, Türk mutfağı'nın tanıtımını amatörce yaklaşımları yanında marka uzmanlarından, ajanslardan profesyonel destekler alınmalıdır. İşin can sıkıcı bir diğer tarafı, Türkiye'de eğitim görmüş, dil öğrenmiş simsiyah kadim kalifiye sefirin Türk yemeklerinin evrenselleştirilmesine çalışacaklarına uluslararası popüler kültürün etkisi altında, daha çok yabancı mutfaklara eğilim duymalarıdır. Halbuki Antakya'da Erzurum'da, Edirne'den Bolu'ya kadar yöresel damak çatlatan lezzetlerimizle satış çalışmaları yapılarak bulup gün yüzüne çıkıp, orijinal isimleri ile ıslah ederek ve güçleştirilerek müşteriye ve tüketiciye gelene türlerine sunacağımız tipki otomotiv sanayinde montajlık yapılmış gibi yemekte de taklitçilik yapılmakla yetinmeyiz. Oysaki, ülkemize gelen her İtalyan turisti ravioli ya da pizza, bir İngiliz Shepard's Pie ya da bir Japon sushi yemek istemiyor. Onların esas tatmak

istedikleri, karniyantın hünkârbeğendiye, mantıdan elfi ekmeğe, baklavadan büryan kebaba bizim otantik lezzetlerimizdir. Bu konuda AR-GE çalışmaları, otantik satış araştırmalarının yapılması ve Türk Mutfağı'nın geliştirilmesi için maliyetten kaçınılmasına değecektir. Tabi ki iş, iyi seller yetiştirmekle bitmiyor. Bu bir takım oyunu ve başarılı bir tanıtım ve organizasyon için iyi bir sefin yönetiminde olan iyi bir ekip de gerekiyor. Dolayısıyla ilerisundan komise, buluşkısından işletmecisine kadar kaliteli ve eğitimli kadroların seçilmesi ve bir arada olması da büyük önem taşıyor. Bir müşteri geldiğinde, sunduğu yemegin nasıl pişirildiğini bilmeyen bir garson ya da işini severek yapmayan bir buluşkıcı verilen bütün emekleri boşa çıkarabiliyor. Aynı zamanda, ekibin iyi bir iş çıkarabilmesi için altyapıya da gereken önem verilmesi şarttır. Tüm işletmelerin mutfaklarında hem üretim hem de hijyen kuralları uygulanabilmesi için yeterli alanların olması ve gerekli tüm ekipmanların sağlanması da olmazsa olmazlar arasındadır. Türk Mutfağı'nın tanınırlığın artması ve kalitesinin anlaşılması için özel işletmelerin de bu konunun önemini farkında olması gerekmektedir. Her şeyden önce, bu işletmelerin kendilerini geliştirmeye ve markalarını yapacakları tanıtım ve AR-GE çalışmaları başlı başına bir tanıtım olacaktır. Türk Mutfağı markası bütün bu markaların birleşimi ile oluşacaktır. Bunun için öncelikle sektördeki tüm işletmeler ortak paydada buluşarak, kışkıncılığı ve husumeti bir yana bırakarak el birliği etmeli ve rekabetin üstündeki kutsal değerlerimize sahip çıkmalıdır. Bugün bir "Halksın" markası dünya çapında tanınıyorsa sadece kendini değil aynı zamanda Uzakdoğu mutfağı da tanıtmaktadır. Bunun dışında yine bu özel işletmelerin her şeyi devletten beklemeyerek yurtdışında düzenlenmek ile ilgili konersan, organizasyon ve kuarlara kendi imkanları ile katılmaları ve bunları lüks olarak görmemeleri gerekmektedir. Türk Mutfağı'nın tanınırlığı eninde sonunda bu işletmelerin de varına olacaktır. Yine Türk işletmeciler, kolay yolu seçip dünyada tanınan markaları Türkiye'e

Sadık ÇELİK*

getirip hizmete açtıkları, kendi markalarını dünya çapında tanınır hale getirebilirler. Bu uzun vadede, yeni mutfaklara ve yeni lezzetlere aç olan global gastronomi dünyasında da yeni bir soluk yaratarak çok daha karlı bir iş haline gelebilir. Etnik ve folk mutfakların gastronomi dünyasının yükselen trendi olduğu günümüzde su anda bunu yapan Türk markası neredeyse yok gibidir. Tam bu noktada, Türk halkının kültür kökenlerinin incelenmesi ve hayata geçirilmesi bu boşluğu doldurabileceklerdir.

Örneğin hazır yemek sektöründe, daha ucuzla mal etmek için müşterileri hileli, hürdalı hammaddelerden üretilmiş kalitesiz ve sağlıksız yemekler sunarlar, sadece kendilerini aldatmakta ve kandırmaktadırlar. Daha ucuzla mal ediyem derken, sürekli aynı ezberle, sadece günü kurtarmak oldukları ama uzun vadede hem kendi işletmelerinin karlılığı hem de Türk Mutfağı'nın geleceği açısından affedilemez ve geri dönüşle bir hata yaptıklarını farkına varmadıklarıdır. Aynı şekilde, şirketlerin bu ürünü satın alan şirket yöneticileri de gıda teröristenlara karşı suçlu ve kusurlu olduklarını fark etmediler. Yetmiş yemeken zehirlenme ya da memnun kalmayan, beğenmeyen bir turistin ya da müşterinin işletme hakkında olumlu izlenimleri ile ayrılmaz ve bir daha o işletmeye ya da işletmeye tekrar gelmesi mümkün değildir. Bu gereklerle sürdürülebilir bir sektörde gelişme sağlanamaz ve yeterli sermaye birikimi yaratılmaz, işletmeler geliştirilemez. Aynı anlayışla Türk mutfağı, lezzetlerimizi ve kültürümüzü iletmiştayız. Korkumuz sadece köklümüzü ve dünnümüzü değil geleceğimizi de kaybetmek.

*Keyvani Hazır Yemek ve Catering Kurucusu İTO 99. Gıda Meclisi Komitesi Üyesi

Divriği bahçeleri susuz

Divriği Merkezindeki Divriği'ye "yeşil" sıfatı kazandıran bahçe, yoncalık ve bostanlar suya hasret. Uzun yıllar öncesi de bu sıkıntı devam ediyordu. Ancak, Mursal Barajı'nın yapımı Divriği Merkezindeki bahçeli evlerde oturan genç kesimin; Erşin, Odur, Ahiköy halkının ümit ışığı olmuştur. Daha çok su, daha çok yeşillik, daha çok üretilim, daha çok sebze, meyve demekti. Oysa beklenen sonuç pek de memnuniyet verici olmadı.

Mursal Barajı'ndan gelen suyun yerinde gördüm. Su yollarına paralel geçen stabilize yollarla iki saate yakın araba ile dolardım. Gözlem ve tespitlerde bulundum. Konu ile doğrudan ilgili üst düzey yetkililer ile konuştum. Görüşme basyurduğum yaş baş yerinde Divriği'li büyüklerim oldu. Bu bilgilerle sizlerle sunuyor, sorumluların sorumluluğunu Divriği'nin yararına. Yeşil Divriği'nin bekası için kullanmaya davet ediyoruz.

Sorun şu: Divriği'de iki ana sulama su güzergahı var. Birincisi: Uluzar-Hastane-Güllübağ istikameti İkincisi: Uluzar-İmamoglu Mah. -Kale istikameti

Divriği'ye Odur-Ersin-Ahiköy-Palanga'daki bahçe, bostan ve ayçiçeği-yonca tarlaları sulandıkları sonra Divriği Merkezi için kalan su, yirmi dört saat sulamayla zar-zor yetecek durumda

iken bu su, bütün yıl boyunca (Haziran-Temmuz- Ağustos aylarında hava karadiktan sonra gece) aynı bir kanal ile adeta ıyık bölünüp, bölünüp bu su önce Erşin Bölgesi'ndeki Hidroelektrik santraline, sonra da aynı hat üzerinden kime bahçe ve tarlaları suladıkları sonra Eski Arapkir yolu üzerindeki Karşı Çayı köprüsü yakınında "Galgin Deresi" Hidroelektrik santrali ile gitemekte oradan da çıkıp dereye dökülmektedir! Bu iki hidroelektrik santral aynı sahada işler. Söylenilere göre onbes yıl elektrik üretilip TEDAS'a satıldıktan sonra Divriği Belediyesi'ne devrolunacaktır. Divriği'nin suya hasretliği; bu iki santral ve bunlara ilaveten, Divriği şehri girişinden önceki tarla ve bahçelerde suyun hor kulanılması ve israf etmesinden kaynaklanmaktadır. Oysa, Divriği evlerinin pek çoğu bahçe içinde. Bahçelerde her çeşit sebze, meyve yetiştirilmektedir. Çok nadir ilçelere nasip olan, şehir için yol kenarlarında tesis edilen kanallarla Divriği'de mevcuttur. Ne yazık ki bu kanallarla yazın ayda ya bir yada iki kere su tozu gömektedir! Çoğu zaman yolun yatağına dolmuş kurak halleri, Çarşı'dan eve yürüyerek gitmeyi tercih eden ilçe sakinlerinin yürüğünü burkmakta. Onları düzünüye burkmaktadır. Bahçesindeki meyve ağaçlarını ayda bir, en iyi ihtimalde iki kere sulama imkânı bulan, diğer kesimlerde yeşillik için yonca daha eklemeyen Divriğililer, diktiği

domates, biber, salatalık, fasulye gibi sebze fidelerini evindeki içme ve kullanma suyundan hortumla sulamak mecburiyetinde kalmaktadırlar. Sayın Belediye Başkanı ile yaptığım görüşmede, Haziran-Temmuz-Ağustos aylarında yalnız geceleri bahse konu hidroelektrik santrallerine su verildiği, gündüzleri verilmeyeceği ifade edilmiştir.

Su yollarında incelemede bulunduğum esnada, Hidroelektrik Santrallerin Divriği'deki sorumlu Müdürü Öztürk Atmaca Bey'le Divriği girişinde Güler Petrol Tesislerinde karşılaştım. Konu hakkında görüş alışverişinde bulunduk. Ben özellikle "Galgin Dere Hidroelektrik Santrali"nin hatalı bir tesis olduğunu, buradan çıkan suyun hiçbir işe yaramadan doğrudan Dere'ye gönderildiğini ifade etmeye rağmen O, bu görüşe katılmadı; " Divriği'de bahçesini sulamak isteyen yok, isteyen de istediği kadar bahçesini suluyor" mealinde sözler sarfetti. Ben de bu Santrallerin Haziran-Temmuz-Ağustos aylarında hiç çalıştırılmaması, yalnız bahar ve kış aylarında çalıştırılması uygun olacağını ifadeyle, Mursal Barajı suyunun öncelikle Divriği'nin Sulama suyu ihtiyacını karşılamak için inşa edildiğini, bu suyun ancak Divriği'nin sulama ihtiyacını karşılayabileceğini, Divriği'de yaz aylarında bir damla suyun bile boşa aktılması gibi bir lüksünün olmadığını söz ettim. Oysa fiyata

eskiye göre değişen bir şeyin olmadığının bahsettim. We ısrarla Bahse konu santrallerin Haziran-Temmuz-Ağustos aylarında yalnız geceleri şu saatler arasında sulama suyunu kullanabileceklerine dair Devlet Su İşleri ile bir sözleşmeleri olur olmadığın sordum. Göstermesini rica ettim. Masasız olumlu bir cevap alamadım. Çok muğlak ifadelerle Divriği'nin suya ihtiyacı olduğunu, zamanlar santrallere su veriyordu dedi.

Beni dikkatle dinleyen yolların Divriği'li İsi Gülel Petrol'un sahibi Mustafa Güler ama, başı ile benim konuşmalarını teyit ediyor, bana hak veriyor, gibiydi... Saygıdeğer Divriği'li İrfan Lütfen Divriği'mize sahip çıkalım. Divriği'ye yeşille döşedik. Divriği'ye bahçeler arasında evleriyle güzel. Bu da su ile mümkün. Divriği'de sulama hizmeti bana göre Belediye'nin en temel hizmetlerinden biridir. Yul kenarlarında güzel kanallarla kurul halleriyle değil, içlerinden az da olsa sınırlı sulama akmasıyla güzelleşir. Bu su da Divriği'de Mursal Barajı sayesinde vardır. Yeter ki iyi kullanılsın, yerinde kullansın bilelim.

Bu konuda Sayın Belediye Başkanı'nı, DSİ'nin Bölge Temsilcilerini, Su Birliği'nin, Sevgili Muhtarlarımızı konu üzerinde daha fazla durmaya bir Divriğili olarak "davet ve ıstırah" ediyorum.

HABER: Mustafa Tarakçı

ALEVİ BEKTAŞİ FEDERASYONU HACİ BEKTAŞ PROGRAMI

yapılan ortak yazılı açıklama şu şekildedir:

KURUM BAŞKANLIKLARINA Bu yıl örgütümüz tarafından düzenlenen programlar aşağıdaki gibidir.

PROGRAM Alevi Gençler Serçesinde Buluşuyor (Gençlik Formu)

Konu : Gençlerin Alevi Örgütlerinden Beklentileri ve Gençlerin Alevi Örgütlenmesine Katılımı Katılımcılar : Alevi Örgütlerinden Genç Temsilcileri Yer : Süha Savaş Dügün Salonu Tarih : 17 Ağustos 2008 Saat : 11:00 (2.GÜN)

Not : Yol Tv canlı yayınlayacak

ABF VE AABK TARAFINDAN HACİBEKTA'DA DÜZENLENEN DİĞER ETKİNLİKLER :

2-) Alevi Bektaşî Kurum Temsilcileri Toplantısı: Gündem : Alevi Hareketinin dünü, bugünü ve geleceğe ilişkin perspektifler Yer : Süha Savaş Dügün Salonu Tarih : 16 Ağustos 2008 Saat : 12:00 (1.GÜN)

3-) Panel Konu : Seçim Süreci ve Aleviler Katılımcılar : Kurum Temsilcileri Yer : Teras Cafe-Hacıbektaş Tarih : 16 Ağustos 2008 Saat : 20:00 (1.GÜN)

Not : Yol Tv canlı yayınlayacak Birliğimiz, bütünlüğümüz ve

geleceğimiz açısından örgütümüz tarafından programlanan etkinliklere katılım konusunda gerekli özneni göstermesini, gençlik birimlerinin bilgilendirilmesini önemle rica ederiz.

ALEVİ BEKTAŞİ FEDERASYONU (ABF) Sokullu Mehmet Paşa Cad. İğde Sokak No:24 06450 Dikmen-Ankara

Tel: (0.312) 480 15 55* Fax: (0.312) 480 15 75

E-mail: alevifederasyonu@gmail.com www.alevifederasyonu.com www.alevifederasyonu.com

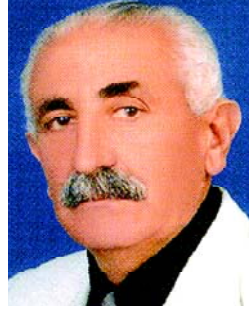
Dinim Sevgi Kabem İnsan

1939 yılında Sivas'ın Divriği İlçesinde Şahin (Çamşih) Köyü'nde Doğdu. Babası Mahmut Dede, Annesi Hâtece Ana. 8 kardeşten biri. İlkokul mezunu. Bundan sonrasında kendi anlatımından dinleymeli. Çiftçilik, çobanlık, hamallık yaptı. Askerlikten sonra, Divriği Demir Madenlerine işçi olarak girdim. Gerçek kimliğimi, sınıfımı, emeği sermayeyi ezeni-ezileni, din, dil, ırk, Türk, Kürt, mezhep ayrıklarının sermaye sınıfının işine yaradığını, bu kutsal maden ocağında öğrendim. Öğrenince de, emeğin, ezilenin hakkını savunularla mücadeleyle girmiş oldum. Sendikacılık, işçi temsilciliği görevlerinde bulundum. Türk-

İş'ten ayrılıp DİSK'e bağlı Yeraltı Maden-İş'e arkadaşlarımla geçiş yaptım. 12 Eylül darbesinde, sorgulandım. 1991'de zorunlu emekli oldum. Halk Ozanları Derneği ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkezlerinde yöneticilik görevlerinde bulundum. Şimdiye kadar 4 kitap, 3 kaset, 1 de plak yaptım. İnsan Tanrı Dinler ve Alevilik adlı kitabım Ankara 2 No'lu DGM kararı ile toplatıldı. Yurtiçinde ve yurtdışında paneller, cemlere, konserlere defalarca çağırıldım. Din denen olgunun insanları uyuşturarak din bezirgancılarının, sermayenin işine yaradığını açıklayarak

toplumu uyarmaya çalıştım. Amacım sınıfsız, sınırsız, eşitçe paylaşımci bir toplum yaratmaya katkıda bulunmak.

Okurlarıma saygılarımı sunar, yapıcı eleştirilerinizi beklerim.

DERDİM VAR
Bırakmaz yakamı haksız peşimde
Neler gelip geçti garip başımdan
Tad kalmadı ekmeğimde aşımada
Çaresini bulamadım derdim var.

Çiftçi oldum tarla tarla doluştım
Bir dilim ekmeğin peşinde koştum
Gece gündüz usanmadım çalıştım
Fakirliği yenemedim derdim var.

Cürek'in dereye meskeni kurdum
İnsanlığa hizmet amacım derdim
Kime iyilik etsem zararın gördüm
Sadık bir dost bulamadım derdim var.

Hüseyin Gazi'ym dedim güleyim
Derdimin ortağa bir dost bulayım
İstedim ki sağa özgür çalayım
Düzen bozul çalamadım derdim var.

DEMOKRASİ
Demokrasi derler tarif edeyim
Duydum amma yaşamadım üzgünüm
Okulu var ise göster gideyim
Duydum amma yaşamadım üzgünüm.

Sözde laik cumhuriyet burası
Susturan olursa şu kara sesi
Bütün hayallerim hü demokrasi
Duydum amma yaşamadım üzgünüm.

Arşiv, kütüphane gezdim taradım
Demokrasi öğrenmekti muradım
Aklim erdi demokrasi aradım
Duydum amma yaşamadım üzgünüm.

Gazi Metin yazmak ile bitmiyor
Ülkem ilerleye adım atmıyor
Aklim yetiyor da gücüm yetmiyor
Duydum amma yaşamadım üzgünüm.

TUPARSIN TOPRAK
Toprakta mayası dendi ademe
Sadık dostumuzun yurapsın toprak
Nimet verdin süleleme dedeme
Sadık dostumuzun, türapsın toprak.

Canlıyı cansızı bağrına bastın
Zahmet verdik ne darıldın ne küstün
Yetmiş iki millet hep senin dostun
Sadık dostumuzun, türapsın toprak.

Bütün nimetler toprak yetirir
Her türlü pıslığı toprak götürür
Emeğe saygılı daha çok verir
Sadık dostumuzun, türapsın toprak.

Asık Veysel dedi sadık yarımız
Turaplığı kabul etti Ali'miz
Hüseyin Gazi'ym küllü varımız
Sadık dostumuzun, türapsın toprak.

HIDIR ÇAM

hidircam@gmail.com

Yaz İzlenimleri

Divriği'nin batısında ki son yerleşim olan Çarıl Mezrası ile Kangal'a bağlı Karamelmek Köyü arasında kalan küçük bir tepedir Karacam. Yerleşim merkezlerine uzaklığından olacak ki eskiden beri insanların kıyımına uğramadan yoğun camlarını koruyabilmiş ormanlık bir alandır. Çocukluğumda sık sık Karacam'da yaşayan yabancı hayvanların, ayların, kurtların öyküleri anlatılırdı. Üç yıl kadar önce bol karlı soğuk bir kışta Karacam'ın bir ucundan birucuna yürümemize karşın ne bir canlıya, ne izine rast gelmiştik. Bu yaz tatilinde yolum yine Karacam'a uğradı. Tepesinde ki manzara çok güzeldi ama dört yanı kaçak gömü arayanların istilasına uğramıştı. Sahipsizlikten ve bilgisizlikten olacak ki bu güzelim toprakların tüm tarihi kalıntıları bir bir silinip gidiyordu gözlerimizin önünde. Tepenin güneyinde ki pinarın düzlüğüne otuz kırk çadırık bir çoban kent kurulmuştu. Yaklaşık iki bin beş yüz koyunların olduğunu söylüyordu sürü sahiplerinden Hüseyin Doğan. Elazığ'a bağlı Aşivan Köyünden gelmişler çoluk çocuk ve beş sürüyle. Bir gün öncesinde yağan şiddetli yağmur, yataklarını ve tüm gıyecelerini kullanılmaz hale getirmişti. "Biz çocukluğumuzdan beri dağlardayız, böyle seylere alışkınız" diyorodu gülen gözleriyle. Dağlardaki kurtlardan, domuzlardan ve geviklerden söz ederek "Bizim dağlar son yirmi beş yıldır devamlı bombalandığı için vahşi hayvanlar bu yöreye kaçmış olabilir" diyorodu. Memleketinde kullanımı yasaklanan Munzur Yaylalarında söz ederken gözlerinin içi doluyordu. Yaklaşık yedi sekiz yıl öncesinde ben de o yöreye gitmişim. Bin bir zorlukla dedelerimizin geldiği Çemişgezek'e bağlı Devdrey Köyüne uğramıştım. Köy, baraj altında kalmış göçen göçmüş, kalan üç beş aile, çok kenarında ki yeni yerleşim merkezine taşınmıştı. Yöremizde yaşanan sorunlar ve zorluklar kat kat fazlasıyla o bölgede yaşıyorodu. Ekmegi karneye bağlayan zihniyet, yaylaya çıkış yasası da getirmişti yöre insanına. Boşalan yaylara özellikle Erzurum yöresinden gelen, havancılıkta uğraşan koruyucu aşiretleri yerleştirilmişti. Tüm bu olumsuz koşullara karşın insanlar zorlanan "Köy koruculuğu" diretmesi Munzur topraklarında kök salamamıştı. Törelere uygun olarak Dersim insanı aç ve onurlu yaşamasını bir kez daha göstermişti kör gözlere. Bu insanların köpekleri bile Hınzır'ın haram kemineye tenezzül etmezken, şimdi de AKP Hükümeti tarafından bölgede "Orman Bekçiliği" adı altında ayrı bir sinsi plan uygulanmaya çalışılıyor. Divriği'nin birçok köyü, köken olarak Dersim topraklarına kadar uzanır. Bu insanlar, tarih boyunca hep onurlu yaşamalarını başarmışlardır. Demirel'in Başbakanlığı dönemlerinde Divriği'nin olmasa için ziraatine giden heyete söylediği "Bir Tunceli yeter, ikincisi fazla gelir" sözleri hala hafızalarda. Yaz tatili boyunca gittiğim her köyde bu onurlu duruşun devam ettiğini kavanaça gördüm. Gazetemizin bağlatığı yerel seçimler için solda ortak aday kampanyasını güçlendirip Divriği'yi özledikimiz çizgiye taşımamızın tam da zamanı.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Alın teri: yorucu emek
Başı dara düşmek: çok sıkıntılı
Can acısı: vücudun bir yerinde duyulan şiddetli acı
Çifte kumrular: birbirinden ayrılmayan kişiler
Dik kafalı: inatçı, büyüklükten sözünü dinlemeyen
Ekmeğe düşman: erkeğin eşi, karısı
Fukara babası: yoksulları koruyan, kollayan
Gönüllü olmak: bir şeye razı olmak
Hale yola koymak: bir şeyi düzene sokmak
İçini kurt yemek: kaygı duyduğu bir şeyin sürekli kendini rahatsız etmesi
Kapı dışarı etmek: kovmak, dışarı atmak
Lokmasını saymak: çok yiyeceğinden korkmak
Mumla aramak: özenle seçmek üzere aramak
Ne tadi var, ne tuzu: beğenilecek hiç bir yanı yok
Ocağınca incir dikmek: birinin evini barkını dağıtmak
Ömür sürmek: rahat bir yaşam sürmek
Para canlısı: paraya çok düşkün olan
Seni gidi seni: çok yaramaz, çok kurnaz
Ters düşmek: aykırı durumda olmak

Ata Sözleri

Adamın yere

bakanından,
suyun sesiz akanından kork
Büyük lokma ye, büyük söz söyleme
Çobansız koyunu kurt kapar
Denize düşen yılanı sarılır
Eşek bile bir düştüğü yerde bir daha düşmez
Gelini ata bindirmişler, "ya nasip" demiş
Hesapsız kasap, ya bıçak kırar ya masat
İtle dalaşmaktan, çalıyı dolaşmak yeğdir
Kaza geliyorum demez
Misafir misafiri istemez,
ev sahibi ikisinde istemez
Rüşvet kapıdan girince, insaf bacadan çıkar
Sebepsiz kuş bile uçmaz
Şeytanla ortak buğday eken samanını alır
Tan yeri ağarcınca hırslıyın gözü kararır
Uyku ölümün kardeşidir
Varını veren utanmamış
Yığıt arkasından vurulmaz

Kelimeler

Ayarsız: Kendini bilmey
Bed: Çirkin
Cıdırli: Hüysuz, sorunlu, sorun çıkaran
Çor: Hastalık
Düğe: 2 yaşındaki inek
Evcimen: Evine düşkün, tutumlu kişi
Geçe: Karşı taraf
Horan: Ekeniği biçilmiş tarla
İskembe: Tahta oturak
Kınnap: İnce dayanıklı ip
Muğal: Meyve ağacının ilk mahsulü
Nahır: Mal, büyükbaş hayvan
Oğlak: Keçi yavrusunun büyüğü
Ökümnek: Birinin taklidini yapma
Pürçekli: Havuç
Serpene: İnce fasulye sudi
Selek: Sirtta taşınan odun, ot demeti
Tıska: Arpacık soğan
Yarpuz: Su kenarında yetişen kokulu bir bitki
Yeğnik: Hafif
Zengebut: çok acı

Yöresel yiyecek

Kendiliğinden yetişen bitkilerden yapılan yiyecekler

EVELİK SARMASI

Bahçelerden toplanan evelik yakanır. Ya güneşte soldurulur ya da suda sarma yapılarak gibi yapılır. Pırlavlık bulgur biraz su ile ateşte hafif pişirilir ve bildiğimiz sarma içi hazırlanır. Hazırlanan iç evelik ile sarılır ve haşlanır. Üzerine sarmısaklı yoğurt, kırmızı biber ve Tereyağı ekilir.

ÇİRİŞ

Dağlardan toplanan ve herkes tarafından fazla bilinmeyen bu bitkinin yaprakları sebze olarak kullanılır. Diğer ot yemekleri gibi yaf, soğan soharıcı yapılır ve daha çok kuzukulağı ile birlikte pişirilir.

Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN
(Divriği'de Mutlak Kültürü)

Yöresel Şiir

HIZIR PAŞA YOBAZLARI KUDURDU

Hızır Paşa yobazları kudurdu
Cuma namazında fetfayı verdi
Sekiz saat devlet seyretti durdu
Otuzbeş canımız verdik Sivas'ta
Devlet yobazlığa koltuk çıkarıyor
Bombalıyor öldürüyor yakıyor
Sekiz saat utanmadan bakıyor
Otuzbeş canımız verdik Sivas'ta
Barışa dostluğa şenliğe gittik
Semahlar döndük halaylar tuttuk
Ateşler içinde kavrulduk tüttük
Otuzbeş canımız verdik Sivas'ta
Talebem sürmelim sefil Handanım
Gülsüm'üm Gümlender çivanım canım
Ozanlar, yazarlar yoldaşım benim
Otuzbeş canımız verdik Sivas'ta
Gazi Metin nice canlar ölecek
İnsan ayrı olmaz dünya bilecek
Haklılar haksızdan hakkın alacak
Otuzbeş canımız verdik Sivas'ta
HÜSEYİN GAZİ METİN

BULMACA

Hazırlayan: Mürin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

Soldan Sağa 1) THM sanatçısı (bayan, Sivaslı) 2) Vücutta azotlu madde - Göküzü - Bir ilimiz 3) Nohutun kavrulmasıyla yapılan kuruyemiş - Çocuk 4) Bir besin maddesi - Ağız dağının eski adı 5) Bir un ılıltaba - Çevik - İlave 6) Almanya para birimi - hüviyet, nüfus cüzdanı 7) Bir meyve - Hafif müzik sanatçımız.... Sam 8) Bir ilimiz - ucağı kullanan kaptan 9) En kısa zaman, Bir peynir türü - Saç, sakal gırtlak kılınan kesilmesi işlemi 10) Bir meyve - Milli teknik direktör.... Çetiner - 11) Bir renk - Kötü, iyi olmayan - başlangıçta yer alan 12) 2006 yılında kaybediğimiz THM Sanatçımız (erkek) 13) Keskin kokulu doğal madde - Avrupa'da bir nehir - Bulut

Yukarıdan Aşağıya 1) THM sanatçısı (bayan, Erzurumlu) - uzaklık ifade eder 2) İmal etmek, var etmek - Mersin (ilçel) - İl ilçesi 3) Dudak - kısa kenar- ağır işlerde kullanılan yük gemisi 4) Cumhuriyetin altı ilkesinden biri - Boyun eğin 5) Bir bağlaç - suda ve karada yaşayan bir sürüngen - olumsuzluk eki 6) Bosa gitme, boşvere - ayık gelir, aıdat - demirin simgesi 7) Deniz subayı, yüksek rütbeli - Boğa güreşi yapılan alan - 8) Sodyumun simgesi - gelecek - ayağa takılan kelepçe 9) Divriği'nin bir köyü - ozan -10) Maraba - kardeş hanımları - 11) İkisi bid arada - en küçük kırmıye - 12) Güney AfrikaCumh. plakası - Cet-13) Uzun gagalı bir kuş- THM SanatçısıÖner Günhan

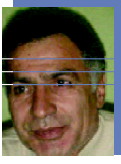
Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Edip Akbayram 2) Marina - Ulu 3) Rie - ab - ira 4) Ermenistan 5) Se - Haluk - DSL 6) Si - Asa 7) Lale- yaba - 8) Tnt - çekirdek 9) İtir - Tiran 10) Kanat - ya 11) Neden - is 12) Ayaz - buz 13) Galatasaray

Yukarıdan Aşağıya 1) Emre Saltık - ag 2) Daire - Antalya 3) İrem - altın - al 4) Pi - eh - ranza 5) Ananas - te 6) Kabiliyet - DNA 7) Su - Akide 8) Anıtkabir - NBA 9) Ra - saray- ur 10) Ruanda - dna - za 11) Al - re 12) Muhiis Akarsu

İSMAİL ASIL

"DERİN" Güçlerin Savaşı

Son günlerde iyice açığa çıkan egemenler arası çatışmanın ortaya doktugu bilgiye belgelerle yaşanan g0zaltılar,kimilerindepaniğe neden olurken,kimileride şaşırtmaya devam ediyor.Zaten her ne hikmetse bir şeylerin deşifre edilip ortaya çıkarılması, ya bir yol kazasıyla-susurlukta olduğu gibi-ya da düzen içi güçlerin kendi aralarındaki kavgalarıyla ortaya saçılıyor.Hiçbir zaman kendi iç dinamikleriyle gelişen toplumsal bir muhalefetin gücüne açığa çıkıyor bu pis ve kirli ilişkiler ne yazık ki.Buda yüzyıllık bir gelenegin bizlerin maksut tarihinde hiç bozulmadan varlığını devam ettirdiğini gösteriyor.

Yine öyle gözüküyor ki,bu pis ve kirli işlerin açığa çıkarılmasında taraf olan başka bir güç var ki oda küresel sermayenin olduğudur.Anlıyoruz ki artık eskisi gibi ulusal ölçekte kendi çıkarları için açıktan darbeleri yaptırımın bu gün için albenisinin olmadığıdır.Küresel sermayenin bugünkü çıkarları,kendisine edilemek istediği Türkiye sermayesinin istemleri doğrultusunda içeride bu temizlik adımların atılmasına yardımcı olmaktan geçiyor.İşte AKP eliyle içeriye çekti düzen verdimenin arka planında yatan bu sermaye güçlerine şemsiye görevi gören ABD'nin BOP projesinden başka bir şey değildir..Hiç kimse bizlerin dışında darbetezgaahayamaz,bu böyle biline! diyorlar.Bu küresel sermayenin tüm dünyada uyguladığı yeni bir durumdur.Kendilerine ayak bağı olacak her türlü oluşumun varlığına müsaade etmeyeceklerdir.Yoksa AKP'nin sureti hak'tan gözüküp darbe karıştırdığının inandırıcılığı boşunadır.Degil mi ki bu kurucu kadroların,geçmişteki darbelerle giden süreçte sol ve toplumsal muhalefetin ezilmesine yönelik kendilerine biçilen rolü layıkıyla yerine getirenler?O toplumsal muhalefetin vahşice ezilmesinde sinisce karşı tarafa güç taşıyanlar? Sormazlar mı adama:Be adam 'derin' güçlerin her türlü katliamlarına,cinayetlerine neden o dönem ses çıkartma baseretini neden gösteremediniz?Bu ülkenin güzelliğikleri adına ne varsa savunan o güzel insanlar bir bir yok edilirken,ülke adeta korku imparatorluğuna dönüşürken neredeydiniz?Nerede olacaktı elbetteki bugünkü güce erişmenin yolu hakim güçlerin yandaşlığından geçtiğini çok iyi biliyorlardı.Bu günde kalmışlar haktan hukuktan darbe karıştırdığından bahsediyorlar.Hiç de inandırıcı değiller maalesef.

Bu operasyonun başka bir boyutu da,öyle anlaşıyor ki gözaltılar la deşifre edilen,kimilerini şaşırtan bu "derin" güçlerin açığa çıkarılması başka bir "gücün" ifadesidir.İşte o güç de kendinden başka iktidar gücünü paylaşmak istemeyen AKP'nin kendi 'derin' devletine giden yapılanmasındaki alınmış olan mesaledir.Kendine karşı yapılabilecek kompo ve darbenin bu derin güçler sayesinde bertaraf edildiklerine şahit oluyoruz Yaşananlar kısaca bundan ibarettir.

Peki tüm bu olup bitenler karşısında bizler nerede durmalıyız?Bu her iki gücün birine yedeklenmeden nasıl bir tavır almalıyız?Burada bir parantez açalım.Toplumsal muhalefetin ve emek güçlerin bu işin öznesi olmadan,umut etmek bir yana, tüm bu olup bitenlerin halkın lehine elle tutulur somut kazanımların çok da çıkmayacağını peşinen belirtmiş olalım.Ama buna rağmen tüm bu olup bitenler egemenler arası bir güç paylaşımı bizi ilgilendirmez,bizlerin çıkarlarına değil deyip sessiz mi kalmalıyız?Yoksa "kendini ilgilendirmeyen şeylere burnunu sokma" özyeşini ret mi edeceğiz? Oysa sol tarih ve bilinç bizlere kendimizi ilgilendirmeyen şeylere de karışmayı kendimize iş edinmeyi öğretmedi mi?Öyleyse bu son günlerdeki estirilen fırtınanın ne anlama geldiğini gayet iyi bilmemize rağmen,buradan çıkacak halkın lehine bir nebze de olsa çıkacak şeylere kendimizi katmak zorundayız.Kaldı ki kendi aralarındaki çatışmadan da kaynaklansa,bu derin bağlantıların deşifre edilip derdeste edilmesi elbette ki önemlidir.Bu 'derin' güçlerin resmi ideoloji içerisinde kendilerine ilerlebet yer bulamayacaklarının sorgulanır olması elbette ki bizleri memnun edecektir.Öyleyse karşı bir gücün yanına düşme endişesi taşımadan atılan her önemli adımı sahiplenmek olmalıdır.Oda yetmez bugüne kadar ki bütün kirli ilişkilerin üzerindeki örtüyü kaldırabilecek bir iradenin yanında da olmak gerekir.Sadece bugünün değil geçmişteki darbelerinde sorgulanır olması gerekir. Böylesi bir iradenin açığa çıkması için de soldan bir güç birikimi gerekir.Yoksa bunlarda bu örtüyü kaldırabilecek basereti yok.Artık fotoğrafın sadece görünürleriyle değil,görünmeyenlerinde de ısrarı olunmadan olmaz .Bizler bu iradeyi göstermediğimiz müddetçe beklentilerimiz asla karşılık bulmayacaktır.

Sonuç itibarıyla bizlerin yıllarca dile getirmiş olduğumuz şeylerin bugün bir bir ortaya çıkması bizleri hiç şaşırtmadığı açık.Kendi aralarındaki güç çatışmalarından açığa çıkan ve açıktan telafiz edilen bugünkü Ergenekonun ağı babalarının da ABD ve NATO olduğunu biliyoruz.Bunların seksen öncesi tüm katliamların,cinayetlerin sorumlusu olduğunu da.Beklentimiz,bu geçmiş de es geçmeden atılabilecek her adımı takipçisi olmalıyız.Toplumdaki demokratikleşme fikrine fırsat sunan her adıma hiçbir kafa karışıklığına düşmeden onay vermeliyiz.Kaldı ki ülkemizde yaşananlara müdahil olabile ve toplumsal özne olma gibi bir derdimizin de olduğu aşıkardır.

Not:Bu yazıya noktayı korken yine muhtemel ki,bu derin ve karanlık güçlerin İstanbul Güngören alcağa bir kitle katliamına sahne oldu.Ülke tarihimize hiçe yabancısı olmadığımız bir önceki katliamlar gibi karanlık da kalıp kalmıyacağını hep birlikte yaşayıp göreceğiz.Tüm acı çekenlerin ve vicdan sahibi olanların başı sağolsun.

Dikmeçay Köyü Ahmet Baba'yı şenlendiriyor

Ankara da Kurulu bulunan Dikmeçay Köyü Kültür ve Yardımlaşma Derneğinin geleneksel hale getirmeyi düşündüğü ve ilkinin geçen yıl yapmış olduğu Ahmat Baba Kültür ve Sanat Şenliğinin 2.si bu yıl 5 Temmuz 2008 Cumartesi günü Dikmeçay Köyünde yapıldı. İstanbulda bulunan Dikmeçay Kültür ve Yardımlaşma Derneği de şenliğe İstanbuldan katılacak olanlar için otobüs tutarak katkida bulundu. Ankara ve İstanbuldan hareket eden otobüslerle gelenlerin dışında Türkiye'nin dört bir yanında bulunan köylüler ile çevre köylerden çok sayıda ziyaretçinin katılımıyla şenlik 5 temmuz günü sabahın ilk

saatlerinde çok sayıda kurban kesimleri ile başladı. Kurbanların kesimi ve pişirilmesinde geçen yıl olduğu gibi Turan Taşkıran öncülük etti. Sunuculuğunu Salih İnce'nin yaptığı şenlikte İstanbul dernek başkanı Yusuf Aslan, Ankara demek başkanı Ali Rıza Aslan ve yönetim kurulu üyesi Mustafa Taşkıran bir konuşma yaptılar. Ankara Dikmeçay Köyü Derneği'nin "Halk Müziği sanatçıları Ali Yusuf Doğan, Atacan Taşkıran, ve Barış Aslan katılanlara güzel bir türkü ziyafeti geçtiler. Şenlikte ayrıca Hikmet Karadeniz,Murat Metin,Bahar Doğan birer dinletiler sundular. Semah Hocası Salih İnce yönetiminde hazırlanan Ankara Derneği Semah Ekibinin

gösterisi ise büyük beğenile izlendi. Geleneksel hale gelen şenlik önümüzdeki yıllarda da yapılarak devam edecek.

Haber: Muharrem Gündüz
Fotoğraf: Mehmet Gündüz
www.dikmecay.net.tr

VEFAT

Derneğimizin eski yönetim kurulu üyelerinden HÜSEYİN ERGÜN'ün annesi

YETER ERGÜN'ü kaybettik

Ailesi'nin ve yakınları'nın başı sağ olsun

İSTANBUL DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ

VEFAT

Derneğimizin üyelerinden HÜSEYİN ERGÜN'ün annesi

YETER ERGÜN aramızdan ayrıldı

Ailesi'nin ve akrabaları'nın başı sağ olsun AKMEŞE KÖYÜ DERNEĞİ

VEFAT

Divriği Gazetesi okurlarından Hüseyin ERGÜN'ün annesi

YETER ERGÜN aramızdan ayrıldı

Ailesi'nin ve akrabaları'nın başı sağ olsun DİVRİĞİ GAZETESİ

ACI KAYIBIMIZ

ALİ BAŞPINARI'ı

kaybetmenin üzüntüsü içerisindeyiz.

Seni hep kalbimizde yaşatacağız. Seni hiç unutmayacağız

Eşin Gülçiçek Başpınar kızların Burcu Kezban Başpınar

VEFAT

İmirhan Köyü'nün sevilan simalarından

ALİ KAPLAN'ı kaybettik

Ailesinin yakınlarının ve İmirhan Köylülerinin başı sağolsun

İMİRHAN KÖYÜ DERNEĞİ ADINA YÖNETİM KURULU BAŞKANI ALİ EMİR

VEFAT

CANIMIZ ANNEMİZ FATMA DAŞDAN'ı kaybettik Üzüntümüz büyük

Çocukları Cuma DAŞDAN, Musa Daşdan Nebi Daşdan

23'cü sayımızda Fatma Daşdan Battal Daşdan'ın annesi olarak çıkmıştır. Doğrusu yengisi olacaktır.

Arıkbaşı Hizmet Binasına Kavuştu

Arıkbaşı Derneği'nin ve Arıkbaşı Köylüleri'nin ortak çalışmalarıyla yapılan Hizmet Binası 19 Temmuz günü Arıkbaşı Köyü'nde kalabalık bir topluluğun katılımıyla hizmete açıldı.

Bina Hizmete Açıldı

Arıkbaşı (Birestik) Köyü Derneği ve Arıkbaşı Köylülerinin ortak çabaları sonucunda köy hizmet binasına kavuştu. Hizmet binası içerisinde 500 kişilik yemekhane, mutfak, kütüphane, cenaze yıkama yeri, morg, kurban kesim salonu ve tuvaletler bulunuyor. Üç bin metrekare bir alanın içerisinde bulunan hizmet binasının etrafı da şenliklere ve festivallere uygun hale getirilmiş. 19 Temmuz tarihinde yapılan bir törenle köyün hizmetine sunulan hizmet binası belli ki çok yerinde bir hizmet verecek. Sunuculuğunu Hüsnüye Çınar'ın yaptığı açılış töreninde çok sayıda katılımlı oldu. Hizmet Binasının açılış töreninde Arıkbaşı (Birestik) Köyü Dernek Başkanı

Mustafa Özker, Divriği Kaymakamı Önder Bakan ve İstanbul DKD (Divriği Kültür Derneği) Başkanı Rıza Gürnülü birer konuşma yaptı. Mustafa Özker konuşmasında, çok ihtiyaç duyulan bir hizmet binası Arıkbaşı Köylülerinin dayanışmasıyla yapılmıştır, öncelikle bu derneğe hizmet veren ve ilk kurucularına huzurlarınızda teşekkür ederim. Eğer bu yolu onlar açmasalardı bizler bugün bu kadar güçlü olamazdık dedi. Önder Bakan konuşmasında Arıkbaşı Köylülerinin bu örnek gösterilecek davranışı önemlidir. Bu ülke hepimizin birlik ve beraberlik her zaman güzellikleri getirir, ayrı ayrı görüşlerimiz olsa da ülke menfaatleri için çıkarılan hepimizi birleştiren kavramlardır dedi. İstanbul DKD (Divriği Kültür

Derneği) Başkanı Rıza Gürnülü ise son yıllarda köy derneklerinin önemli hizmetlerini görüyorum, bu hizmetlerinin yanı sıra demokrasi ve kardeşlik mücadelesini de ihmal etmeden yanyana götürmek gerekir dedi.

İstanbul'dan ve Ankara'dan yoğun katılım oldu.

Açılış törenine Bakırköy Belediye Başkanı Yardımcısı Gülten Tozanlı, İl Genel Meclis Üyesi Hüseyin Şahin, CHP Divriği İlçe Başkanı Hakan Gök, İstanbul Divriği Kültür Derneği Başkanı Rıza Gürnülü, Genel Sekreter Cafer Çelik, Yönetim Kurulu Üyesi Ali Pala, Çarşakmaklı Köyü Dernek Başkanı Hüseyin Yılmaz ve eski dernek başkanı Ali Özmen, Çayören Köyü Dernek Başkanı Ali

Kater, Divriği Muhtarlar Derneği Başkanı Cafer Çakmak, Yard. Doç. Dr. Mustafa Yegün, Divriği eski Belediye Başkanı Muharrem Yağbasan, ve Yeşil Divriği Gazetesinden Murat Bozkurt Çakmaklı Köyü Muhtarı Cemal Ercan, Karşıkonak Köyü Muhtarı Ali Karakoç, Beyköy Muhtarı Sadık Ekinci katıldılar. Hizmet Binasının açılış kurdelerini ise Önder Bakan, Mustafa Özker, Hüseyin Şahin, Rıza Gürnülü, Gülten Tozanlı ve Yard. Doç. Dr. Mustafa Yegün birlikte kestiler. Hüsnüye Çınar'ın sunduğu şenlikte Aziz Çınar, Tekin Dinçer Hasan Karabaş, Emine-Hasret Kırkayak kardeşler birer konser verdiler. Akşam karanlığı çıktıktan sonra ise Arıkbaşı Köyünde havai fişek gösterileri yapıldı.

Yağbasan suya kavuştu

Yıllardır içme suyu sıkıntısı çeken Yağbasan Köyü nihayet içilebilir suya kavuştu. Köye 2,5 km mesafeden getirilen su için ayrıca bir de şenlik düzenlendi. Yağbasan Köyü Derneği'nin çabalarıyla ve KÖYDEP projesi kapsamında suya kavuşan Yağbasanlılar sabah saatlerinde kadar devam ettirdiler. 20 Temmuz 2008 tarihinde yapılan şenlikte CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, Bakırköy Belediye Başkanı Yardımcısı Gülten Tozanlı, Divriği Kaymakamı Önder

Bakan, İstanbul DKD Başkanı Rıza Gürnülü, Genel Sekreter Cafer Çelik, Yönetim Kurulu üyesi Ali Pala CHP İstanbul İl Gen. Mec. Üyesi Ali Rıza Duman, Divriği eski Belediye Başkanı Muharrem Yağbasan, SÖDEP yöneticisi Safi Karayalçın, Halk Müziği sanatçısı Aziz Çınar katıldılar. Şenlikte Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Musa Güngörmez ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan birer konuşma yaptılar. Güngörmez konuşmasında, körsel ısınmanın yarattığı sorunları yaşamaya ve

bunun tüm olumsuz sonuçlarını da çok kötü şekilde hissetmeye başladık. Doğadaki dengelerin alt üst olmaya başlamasıyla beraber; Başta su sıkıntısıyla yüzleştiğimiz sorunlar katlanarak büyümektedir. Dünyanın bizlere sunduğu nimetleri birer birer bunharca tüketirken bu günlerin hesabını yapar değerli bilim adamlarını ve duyarlı çevre örgütlerini dikkate almayan ve uluslararası Kyoto Anlaşması'na imza koymayan dünyanın süper güç kapitalist devletleri bu günlerin

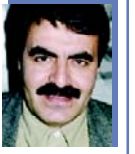
yaşanmasında baş rolleri oynamıştır dedi. Önder Bakan da konuşmasında değişik kültürlerin birer zenginlik olduğunu bu farklılıkları birer ayrılmı unsur olarak görmemek gerekir, bayrağımızın ve Atatürk'ümüzün ışığı etrafında birlik ve beraberliği ihmal etmeden bir arada yaşamaya mecburuz dedi. Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Musa Güngörmez Divriği Kaymakamı Önder Bakan'a suyun getirilmesindeki katkılarından dolayı bir plaket verdi.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

İttihat Terakki'den Sol Ergenekon

Güncel bir konu olan "Ergenekon Terör Örgütü" iddianamesinde söz konusu örgütün kuruluşunu 1922 olarak vermesi aslında şaşırtıcı gelebilir. Ancak tarihsel bir bağ anlamında doğru bir tespittir. Bu dava -aslında bir iktidar mücadelesi olarak görülebilir. Ancak sistem içerisinde demokratik olmayan faaliyetlerin ve teşkilatlanma çabalarının tüm bir cumhuriyet döneminde sürmesi olayının devletin savcısı tarafından, resmi söylem anlamında ortaya konması son derece önemlidir. Sol ve Sosyalistlerin bu konudaki çekimserliği yerine kitlelere bu yapıların tarihini süreçleri anlatılarak, teşhirden önce devletin bilimsel gelişmesi sağlanabilir. Bu nedenledir ki bu teşkilatın ilham aldığı ve esas olarak ideolojik eğilimi itibarı ile alt bileşenleri ile birlikte en önemli örgütlenme olan İttihat ve Terakki'yi kısaca açıklamak gerekir. Bilindiği üzere Anadolu'da verilen "Millet Mücadele"de asker ve sivil eski İttihat ve Terakki kadrolarının önderliği bilinen bir gerçektir. Kimdir bu kadrolar ve teşkilat olan İttihat ve Terakki'ler? Balkanlar'da Bulgar, Sırp ve Rumlar karşı verilen Çerkes Savaşlarında, Trablusgarp'ta çöl savaşlarına katılmış 1908'de Mesrutiyet'in ilanı gerçekleşmiş kadrolardan oluşmuştur. İttihatçılar 1918'de yıllarda 30-40 yaşlarında olan bu kadrolar, kişisel, şimsal, ulusal çok çeşitli çıkarlar ve hedefler doğrultusunda, pek çok faktörlerin etkisi ve yönlendirmesi ile Millet Mücadele'i içerisinde yer almışlardır. Bu örgüt 1907'de 17 şubesi ile Osmanlı devletinin egemen olduğu her yerde örgütlenmiştir. İmparatorluğun tüm yönetsel mekanizmasında etkili ve etkili bir şekilde konumlanmışlardır. Örgütçülük düzeyini "esnaf, amele, spor, gençlik, kadın ve kültür demokleri" vasıtasıyla geniş kitlelere bağ düzeyine çıkartmış, Türklüğün ve Turancılığın ideolojik olarak yayılmasına öncülük etmiştir. 1906'da dördü asker astısı sivil olmak üzere on kişi tarafından kurulmuştur. Bu örgütün yere yerlerinin oluşturulduğu birimler "karakol" üyelerine ise "komitacı" unvanları verilmiştir. Komitacılar için "Memleketin ve Milletin menfaati gerektirdiği zaman meşihat bilmez, yakmak kasnak tas güzü kırpmadan yakar, yıkmak gerekirse yıkar, kırar, döker! Taş üstünde taş, omuz üstünde kelle, bırakmaz!..." Yemin ederek girilen amaçları doğrultusunda silahlı mücadele kabul eden, hanet eden üyenin vurulacağı belirtilen cemiyetin tüm bu görevleri yerine getirebilecek ilave olarak "Fedailer" örgütü kurulmuştur. Örgütün her üyesi fedai olamazdı. "Fedailer" bizzat genel merkez ya da onun güvendiği üyeler tarafından seçilip görevlendirilirdi. "Fedailer örgütü" Cemiyet-i Hafize "olarak anılmış ve bizzat Talat Paşa tarafından bu örgütü yönetmiştir. Bir tür milis gücü haline gelen ve içinde bir çok örgüt besleyen İttihat ve Terakki Cemiyeti; Cemiyet yanısı iktidarların güvenliğinin sağlandığı yasadışı milis güçleri olarak her süreçte yerini almıştır. Bu milis güçler "Millet Mücadele" döneminde de görevlerini "Milleti heyecan" öksünde sürdürmüşlerdir. Cemiyetin en önemli örgütü kollarından biride bu milis güçlerin içerisinde çıkartılan "Teşkilat-ı Mahsus" a yapılmıştır. Bu teşkilat Ta Ma'nasır Ocakları olarak bilinen ve Mesrutiyet öncesinde "halefinerini temizlemesi" operasyonunda görev almış olan yapının devamı şeklinde ortaya çıkmıştır. Cemiyet'in il, Tçete milis ve fedai yapılmış ülkede açıkça yada gizli üst düzey devlet görevlilerini öldürmekten çekinmemiş, muhalif basın büroları basılmış yok edilmiştir. Anadolu'da farklı inanç ve farklı milliyetlerden yaşayan insanlar tespit amacı ile Talat Paşa imzası ile tüm "Vilayetlere" gönderilen yazıda "köylere varınca kadar muhalif teşkilatı gösterir bir hanita ile köy ve kasabalardaki ahalinin milliyet esasına göre evvelce ve elyemir mevcut olan miktarlarını içeren celtellerin bir an önce gönderilmesi" istenmiştir. Asir ve Muhacirin Müdüvret-i Umumiyesi adlı kurum etisteyeye ilişkin çalışmalar yapmıştır. Özellikle Türkiye işitme politikası ile bu politikaların uygulanması için Ziya Gökalp başkanlığında bir "İlmi Heyet" kurulmuştur. Enik ayırtırma ve sonra çözüme politikalarda yanında inanç farklılığına ilişkin de bu teşkilatlar çalışmaları yapmıştır. Kızıllas ve Bektaşlılar incelemek üzere Baha said görevlendirilmiştir. Baha said yapmış olduğu çalışmaları, Memleketim'i içiyüz Anadolu'da gizli mahader, Türkiye'de Alevi zümreleri, Sünniyan Sürgeyi Kızıllas meydan... adı altında rapora bağlamıştır. Bu süreçte ayrıca Bir Komünist ideoloji bilinen eski İttihatçı M.Zekeriya Setel'e "Asyetler, tankatlar ve Aleviler inceleme üzere görevlendirilmiştir. "Buna benzer faaliyetler çoğalılabılır. Ortak proje olan Cumhuriyet Anadolu'da yaşayan tüm insanları tatışması kabul gördüğü ortak bir projenin ardı. Cumhuriyetin hesaplaşma zorunda olduğu yapılarla günün şartları ve gerekleri nedeniyle yad ideolojileri gereği hesaplaşmamıştır. İttihatçılara yemince ve sonuç alıcı şekilde hesaplaşmamız Cumhuriyet'i; İttihatçılığın siyasal ve toplumsal mirasını devralmıştır. "Teşkilat-ı Mahsus, Karakol ve benzeri Teşkilat'lardan kalan kadrolar, kendilerine devlette önemli yerler bulmuş. Ortak projeyi Cumhuriyet'i Türk İslam sentezli devletle ideolojisi bir aygıt dönüşümüne başlamışlardır. Anadolu'nun farklı etnik ve inancı, çok-dinli, toplumsal farklılığının, zorla homojenleştirilmesi ve bu coğrafyanın bir "Türk yurdu" yapılması süreci İttihat ve Terakki'cilerin projesi olarak yaşam bulmuştur. İsmet Paşa ortak projeden vazgeçtiğini 22 Nisan 1925 tarihinde Türkocaklarında "Biz açıkça Milletçiyiz. Milletçiliği bizi birleştiren tek nedendir. Türk çoğunluğun yanında diğer unsurları hiç bir etkisi yoktur. Her ne pahasına olursa olsun, ülkemizde yaşayanları Türkleştirsek, Türkleri ve Türklüğe karşı çıkanları yok edeceğiz. Vatana hizmet etmek isteyenleri her şeyden önce Türk ve Türki olmalarını istiyoruz" şeklinde yaptığı konuşmada nasıl bir devlete doğru gideceği konusunda açıkça en etkili ağzından ifade edilmiştir. İşte bu İttihatçı anlayış, geçmişte olduğu gibi iktidarların gözi gücüne yeni komitacılar, karakolculara iktidar koruma kolları görevleriyle devlet içinde örgütlenme olanaklarını sunmuştur. Bu "gerek vatandaşlara her yol mübah sayılmış, Toplumsal muhalefeti yükseldiği zamanlarda, muhalefetin bastırılması görevi verilmiştir. Aydınlanın devrimcileri, işçilerin kitlelerini... katledilmesi bu karanlık güçler vasıtasıyla gerçekleştirilmiştir. Tam bu noktada resmi olarak devlet içinde çeteleşme kabul edilmiş, birçok faili meçhul cinayetlerin, hayata dönüş operasyonlarının, Sivasın Gazinin Sursuluğun aydınlatılması ve en son olarak 12 Eylül rejiminin yaptıklarını soyulanması gerekmektedir. Sol adına bu zamana kadar "Ulusalç" gazeteleri okuyanlar ila sahte solcuları teşhir edemesinin zamandır. Sonuç olarak bugün tartışılan "Ergenekon Terör Örgütü" Cumhuriyetin seksezyıllık devlet sürecinde, hep var olmuş, devletin tercihi değişim süreci durumunda var olmaya devam edecektir. Birinciler yoldir birlikte üreten, paylaşılan, kardeşlik duygulan ile bir arada, ortak vatanda yaşayan halklar bu celer vasıtasıyla dışıman edilmek istendi. Halkların deneyimi bu süreçte bu anısmaya izin vermedi. Ancak çok acil olarak halkların ortak yaşam koşulları, kardeşlik bağları yeniden inşa edilmelidir. Özellikle en karanlık dönem olan Çiller dönemi sorgulanmaya zorlanmalıdır.

Yonca GELİNLİK

Dr. Orhan Maltepe Cad. No: 54 Kurtoğlu Ap. Daire 1-2 Pendik İSTANBUL
Tel: 0216.390 56 53 - 0216.491 70 47

Yunus Öztepe

Örnek Otomotiv Tic. Ltd. Şti.
Otokar Ana Bayi

Fatih Mahallesi E-5 Yanyol
Göl Taraf No: 60 Küçükçekmece İST.
Tel : 0 212 426 66 22
Fax : 0 212 540 11 53
e-mail : ortepeotok@hotmail.com

FIDİL

AGAÇ MAMÜLLERİ
SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Kapı Paneli
Sunta
Suntalam
MDF
MDF Lam
Medekap
Profil

Org. San. Böl. Keleşözüler Sit. 8. Sok. No: 10 - 12 İktelli / İST
Tel: (0212) 870 00 63 - 64 Fax: (0212) 870 00 98

Sol Divriği'yi tartışıyor (5)

Divriği'de nasıl bir yerel yönetim, nasıl bir seçim siyaseti.

Nasıl bir sol ve nasıl bir seçim siyaseti kapsamının bu sayıdaki tartışma konusu DSP (Demokratik Sol Parti) Divriği İlçe Başkanı Tufan Erdoğan. Hem 1999 yerel seçimlerinde hem de 2004 yerel seçimlerinde Divriği Belediye Başkanlığı için aday çıkarmayarak sol'un seçim kazanması çaba harcadıklarını söylüyor Tufan Erdoğan. İki dönemdir solun

seçimleri kaybetmesinin dersleri anlaşılır bir biçimde yorumları ve iyi analiz edilirse bu dönem sol'un seçim kazanmasının sorun olmayacağını, eğer aynı iktidarların ve aynı ben en iyisini bilirim, benden büyük parti yok dayatmasının kullanılması halinde önümüzdeki yerel seçimlerin de kaybedilmesiyle karşı karşıya kalılabileceğini söylüyor Tufan Erdoğan.

Belediye Başkan'ı adaylığı parti merkezlerinden atanmasın. Adayı Divriği halkı seçsin

Divriği Gazetesi'nde süren Sol Yerel yönetimleri tartışıyor Tartışmasını nasıl buluyorsunuz?

Divriği Gazetesi'nin başlatmış olduğu yerel Yönetimler tartışmasını bizlerde yararlı buluyoruz. Bizlerin düşüncesini ve çalışmasını uzak diyarlarda yaşayan hemşerilerimize ulaştırıp ilettiğiniz için DSP ilçe başkanı olarak sizlere teşekkür ediyorum.

Size göre Divriği'de yerel seçimleri sol'un kazanması önemli mi?

Evet bizlere göre solun kazanması ilçede yaşayan tüm sol seçmenin olduğu gibi bizimde istediğimiz. Ama seçim öncesi yapılan çalışma ve birlik arayışları nehihmetse yapılmak istenmiyor. Geçen yıllardaki Yerel Seçim öncesi yaptığımız çalışmalarda birlik arayışları yaptık ama o günler bizlerin gücünü küçümseyen ve yok sayan Adaylar seçim kaybedince sorumlusu bizler ve diğer siyasi partiler olarak gösteriliyor ama bunun pek inandırıcı olmadığını sayın halkımız biliyor. Bu eleştiriler haksız ve yanlış.

İki dönemdir sol Divriği'de yerel seçimleri kaybediyor? Gerçekten sol'un oyları seçimleri almaya yetmiyor mu? Yoksa sol yanlış politikalara kurban mı ediliyor?

İki dönemdir sol Divriği'de yerel seçimleri kaybetmesi seçim öncesi yapılan birlik çalışmalarını yeterince istemelerinden o gün bizlerin desteğini almak istemeyenler seçimler sonunda DSP ve ÖDP bizlere oy vermedi de sol seçimleri kaybettik diyorlar. Bunlar haksız eleştiridir. Birlikte hareket edilerek seçimde

gösterilecek organlarda halkımızın istekleri doğrultusunda birlikte hazırlanmasıyla her zaman solun birlik ve beraberliğini sağlamaya çalışan fedakar insanlarız. Her parti temsilcisinden biraz fedakarlık yapmasını bekler seçimlerde kol kola girmenizi arzuluyoruz.

22 Temmuz genel seçimlerinde Divriği'de sola %70 civarında bir oy çıktı. Bu oy oranını baz alırsak aynı oy oranı yerel seçimlerde sola neden çıkmıyor? Burada sol yanlış yerel politik hatamı girmiş oluyor?

22 Temmuz genel seçimler gösterdi ki bir siyasi parti diğer bir siyasi partiyle(DSP)seçim ittifakı yaparsa ilçede %70 oy alıyor. Bu oy miktarı köylerimizde kopsada merkezde de çok etkili olacağı gözüküyor. Ama tek çare yerel seçimler ittifakı listeye girecek adaylarında öncülük olarak ilçe menfaatlarını biraz daha öncelik vermelerini arzu ediyoruz.

İki dönemdir Divriği aynı Belediye Başkanıyla (1. Dönem ANAP, 2. Dönem AKP'den) yönetiliyor. Belediye Divriği'ye iyi hizmet veriyormu? Hangi yatırımlar yapıldı bu iki dönemde? Hizmetlerden memnunsunuz?

İki Dönemdir yerel yönetim aynı başkanla devam etmektedir. Halkımızın memnun olması durumunda bizde memnun olmamız anlamındadır ama bakıyoruz da halkta böyle bir

TUFAN ERDOĞAN DSP Divriği İlçe Başkanı

memnurluk yok. Dışardan gelen sayın hemşerilerimiz ilçenin durumunu görüyor, yollarda büyük sorunlar var ilçenin bir kısım yollarına parke taş yapıldı ama iki dönem çalışmasına göre yeterli gözüküyor. Su sorunu hala devam ediyor. Sevindirici ki ilçenin tarihi dokusunu öne çıkaran tarihi eserlerini koruma amaçlı çalışmalar yapılıyor.

Divriği'nin su sorunu var, bu sorun devam ediyor mu? Belediye bu su sorununu çözemez mi acaba?

İlçemizde su sorunu hala devam ediyor. Sayın bld. başkanın da 1999 seçimlerinde seçim vaatleri olarak söz vermişti o gün bugün su sorunu bir gün gelişme görünmemektedir. Geçen dönem Belediye Başkanı Adayı çıkarmadınız CHP'yi desteklediniz? Bu dönem nasıl bir siyasal hat

belirleyeceksiniz?

2004 yerel seçimlerinde bizler birlik çalışmaları için görüşmeler yaptık ama sonuç alamadık biz de bir siyasi partiyiz kendi programlarımız var adayımızı çıkardık ve seçime girdik. Bu dönemde sonuna kadar birlik çalışmaları arayacağız olmaz ise yine kendi programlarımızı uygulayacağız.

Size göre sol'un Divriği'de seçim alması için ne yapılmalı?

Bize göre solun seçim kazanması Divriği'nin özel durumunu göze alarak birlik arayışları sonuna kadar aranmalı sol içerisinde seçim birlikteliği yapılmalıdır. Divriği'de bulunan sol partilerin kendi aralarındaki ilişki nasıl? Buradan sorunsuz bir sol ittifak çıkarmı? Divriği'de bulunan Sol Partilerde ilişkimiz iyi ama CHP de büyüklük kaprisi hala

devam ediyor. Belediye başkan adayı Sol ittifak la çıkartırsa her türlü yardımlaşmaya hazırız.

Sol nasıl bir aday belirleme yöntemiyle hareket ederse ortak ve sorunsuz bir yerel seçim hattı oluşturur?

Seçmen tüm sol partilerin bir arada olmasını istiyor. Aday belirlemeyi delege sistemi veya merkez atamayı istemiyor. Halkın ön seçimi yapılırsa hiçbir sorun olmadan çözülür.

Partiler halktan oy istiyor ama, adayını

halka danışmıyor? Adayı halk belirlese hatamı yapar acaba?

Bizler seçmenimizden oy isterken onların düşünceleri doğrultusunda hareket ediyoruz. Adayımızı belirlerken de hep bunu yaptık. Merkez atama yaparsan halkın düşüncelerini almadan oy almak güç oluyor, yukarıda belirttiğim gibi Bld. Başkan adayını halk belirlese belediye seçimleri kazanılır. Son olarak ne söylemek istersiniz?

DSP her zaman Divriği yereline göre hareket etmiştir. Solda uzlaşmadan yanadır. Bizlere bu imkanı sağladığınız için ilçemizde yerel seçimler çalışmalarını sol yerel yönetimleri tartışmasını başlattığınız için sizlere teşekkür eder yayın hayatınızda başarılar diler ilçe dışında yaşayan sayın halkımıza sonsuz saygılarımızı sunarız.

RADYO BARIŞ

107.0

İYİ
YOLCULUKLAR.
DİLER

DIVRİĞİ NAZAR

MEGA FAX

SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

CAFER ÇELİK

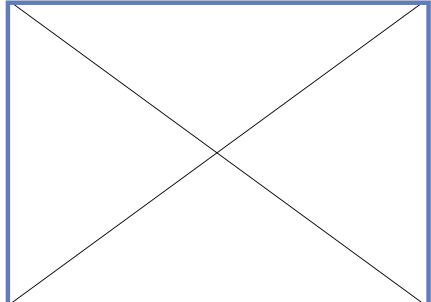
Merkez: Şehit Ahmet Sokak, Mecidiyeköy İş Merkezi No: 4/42 Mecidiyeköy - İSTANBUL
Tel: (0 212) 275 82 48 Gsm: (0 535) 457 48 57

ÜLGER Mobilya

Muharrem ÜLGER

- ✓ MODERN - KLASİK
- ✓ YATAK ODALARI
- ✓ YEMEK ODALARI
- ✓ KOLTUK TAKIMLARI
- ✓ OTURMA GRUPLARI

MODESA Nispetiye Mah. Alptekin Sk. No. 25 DEMİRKAPI = EYÜP / İST.
Tel : (0212) 493 31 50 - 51 Fax : (0212) 493 31 52

Neden Divriğe Kalesi?

erdaleser@cumhuriyet.edu.tr

Bu yazının amacı; kazı alanı olarak neden Divriği Kalesi'nin seçildiği üzerinde durularak, karşılaşılan sorunlar hakkında özellikle Divriğililere bilgi vermektir. Divriği'de doğmuş olanlar ya da ailevi nedenlerle Divriği'li olanlar için, memleket sevgisi doğal bir sonuç olsa gerektir. Tarihi geçmiş ve kendine özgü kültürel yapısı nedeniyle ile, belki sizler kadar olmasa da, Divriği'ye karşı kişisel olarak özel bir ilgi besliyorum. Bundan yirmi yıl önce, öğrenci olarak mesleğe adım attığımda kuşkusuz beni en çok etkileyen yapıların başında Divriği Ulu Cami Külliyesi geliyordu. Son 7-8 yıldır çeşitli nedenlerle Divriği'ye yaptığım ziyaretlerde, yaşı gölgesine gerekcek o muazzam binayı seyretmek şansına sahip olmanın mutluluğunu yaşıyorum. Ancak, sizlerin de çok iyi bildiğinizi düşündüğüm gibi, Divriği sadece Ulu Cami Külliyesi'nden ibaret değil.

Şimdi yazının başındaki soruya geri dönmek gerekiyor: Neden Divriği Kalesi? Öncelikle, geç dönemle ilişkin "bilinenler" söz konusu olsa bile Divriği'nin erken dönem tarihi üzerine bilgilerimiz çok sınırlı. Oysa en azından, Pavlikanlar gibi, (belki daha sonraki Anadolu kültürü üzerinde büyük etkisi olduğunu düşündüğüm, Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) ve dönemin kilisesini hatta Hristiyan inancını derinden sarsan) bir grubun ev sahibi olduğu bilinmektedir. Ancak, konu sadece bu genel bilgi ile sınırlıdır ve derinliğine araştırılması şarttır. Bu ve benzeri konularda veri nereden gelebilir diye bakıldığında, metine dayalı çalışmaların genel anlamda

tıkanmış olduğu söylenebilir. Yerel, ulusal ya da uluslararası araştırmacılar tarafından yapılan çalışmalar, ortak ve nerede ise kısır bir döngüye neden olan bir bilgi dünyasının oluşmasına yol açmıştır. Bilinenler, yazılanlar ya da söylenenlerin hemen hepsi de bir diğerinin aynısıdır. Hatta kimi zaman doğru bilginin deformasyona uğradığı bile söylenebilir. Şimdiki halde, söz artık arkeolojinin olmalıdır. Arkeoloji bilimi Divriği için ne söyleyebilir? Erken dönem yerleşmelerinin kale ve yakın civarında olduğu kesindir. Yaptığımız araştırmalar, bu bulguların varlığını ortaya koymuştur. Kale'nin kurulu olduğu alan kuşkusuz Demir Çağı yerleşmeleri için en uygun alan durumundadır. Bulguların düzenli bir şekilde derlenmesi ve değerlendirilmesi, ilgili döneme ilişkin bilgimizin artmasını sağlayacaktır. Kazı çalışmaları kapsamında Divriği'nin erken dönem kurgusu üzerinde de durulmaktadır. Arkeoloji yöntemler, bu konuda bilinmeyenlerin çözümünü kolaylaştırıcaktır. Divriği Kalesi günümüz hali ile üç ayrı dönemin izlerini taşımaktadır. Kale Camisi'nin hemen batısında yer alan ilk sur, Roma ya da en azından Bizans dönemi eseri olarak karşımıza çıkar. Zaman içerisinde oluşan tahribat ve yoğun erozyona rağmen adı geçen surun en azından temel seviyesinde tespit edilmiş ve sahip olduğu kapı ya da kapıların ortaya çıkarılması mümkündür. İkinci önemli dönem, Mengücekogulları'nın sahne alması ile başlamaktadır. Her ne kadar sur üzerinde yer alan kitabeleri 13. Yüzyılın ikinci

çeyreğini işaret ediyor olsa da, kuşkusuz Mengücek uygulama ve müdahaleleri daha erken bir safhaya imkedir. Kazı, bu problemleri de çözebilecektir. Ayrıca, genellikle sur içerisinde yer alan şehir dokusu, büyük ölçüde korunmuş olacağından, döneme ait kale içi dokusu tespit edilebilecektir. Kale Cami'si, doğu toplumlarının kent kurgusu nedeniyle ile muhtemelen bir saray hamamı ve saraya yakın inşa edilmiş olmalıdır. Aslanlı burç, düzenlemesi ve sur üzerindeki konumu ile bu anlamda ciddi bir yönlendiricidir. Kuşkusuz, Divriği Kalesi Arkeolojik Kazı çalışmasına ilişkin olarak, takip ettiğimiz problemler bu söylenenlerle sınırlı değildir. Bir ilk dönem Anadolu Beyliği'nin tarihi aydınlatılmaya çalışılmaktadır. Seçkulu günlerinin feodal yapısı hakkında bilgilerimiz çok sınırlıdır ve bu çalışma ile küçük ancak etkili bir beyliğin hikayesi anlaşılabilir. Üçüncü dönem; artık kaleden çıkılmış olan ve bu yüzden de deformasyonun başladığı Osmanlı Dönemidir. Evliya Çelebi'nin verdiği 300 evlik kale mahallesinin yeri, kazi sayesinde daha iyi anlaşılabilir. Kale'nin yalnızca bir garnizona dönüşümünün izleri ortaya çıkarılabilir. Tüm bu ve burada anılmayan tarihi problemlerle birlikte, Mengücekli Ülkesi Divriği, bütün kültür varlıkları ile ele alınmaya devam edilecektir. Önemli olan, yalnızca kazmak ve küçük bir grubun ilgisini çekecek sorunları çözümlenmek değildir. Önemli olan Divriği Kültür Envanteri'ni tüm perspektifi ile ortaya koyabilmek ve uluslararası platformda yerini almasını sağlayabilmektir.

Doç. Dr. Erdal Eser
Divriği Kalesi Kazı Başkanı

Divriği Kalesi Kazı süreci, 2005 yılında başlamıştır. Bununla birlikte, kazıya geçiş, 2007 yılında mümkün olabilmıştır. 2007 yılı çalışmaları, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından sağlanan 30 000 YTL ile gerçekleştirilmiştir. Kaynağı artırmak için 2005 yılından bugüne yapmış olduğum tüm kişisel girişimler boşa çıkmıştır. Ciddi vergi muafiyetine rağmen, Divriği kökenli şirketler çalışmamıza ilgisiz kalmıştır. Ekip yalnızca Divriği Belediyesi tarafından desteklenmekte olup, resmi ve tüzel her kişi ve kurum tarafından yalnız bırakılmıştır. Orta Çağ Anadolu'sunun bu çok önemli beyliği hakkında yapılmak istenenler maalesef anlayışamamıştır. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı 2008 sezonu için 70 000 YTL ödenek ayırmış olmakla birlikte, çalışmaların hızla ve verimli bir şekilde sürdürülebilmesi için ilgili rakamın en az iki katına ihtiyaç bulunmaktadır. Kuşkusuz, çalışmanın önemi algılanana kadar, eldeki imkanlar kullanılacaktır. Divriği ve yakın çevresinin kültür tarihinin anlaşılabilmesi adına, Divriği Kalesi Arkeolojik Kazısı'nın yapılması ve desteklenmesinde fayda bulunmaktadır.

EĞİTİM YOLCULUĞU

ATANER YILDIRIM*

Değişim ve Hukuk

Değişim ve çağdaş bir hukuk yaratma arasında yakın bir ilişki vardır. Değişim, gelişim ve çağdaş bir hukuk oluşturma üst düzey bir bilince gerektirilir. Eiste'nin dediği gibi; "Bir sorunu, onu yaratan bilincin düzeyi ile değil, daha üst bir bilince çözeriz." Bir insanın bilincindeki değişim, tüm dünyada değişim yaratır. Ülkemizin üstüne çıkan kara bulutları, AB-D'nin müdahalelerini, dinci fanatizmi yenecek tek güç, bilindir. Karanlık bir süreçten geçiyoruz... Dış güçler ve yerli işbirlikçileri, parti kapatma davası, yeşil sermaye tarafından manipüle edilen hukuk, müteke medyası ve açılan davalar... Hükümeti eline geçtikten itibaren hukuk dışı uygulamaları... Yolsuzluklar, hırsızlıklar... Dinci ceteleşme, cemaatler, tarikatar tarafından devletle ele geçirme operasyonları... Haksız ve liyakatsiz kadrolaşma. Ekonomideki durgunluk, geleceğe güvensizlik. Toplumdaki derin ayrışma, bunlardan başlan... Bunu aşmanın tek yolu, uzun süreçte insanlığın bilincinde değişim yaratmaktır. Bu değişimi nasıl gerçekleştirebiliriz? Gerçek bir hukuk devletine ulaşmanın önceden nasil oluşturabiliriz?

Önce değişimin ne olduğunu görelim: Değişim, bireyin davranışlarında meydana gelen farklılıktır. Ya da bir şeyin farklı hale gelmesidir. Eğer bu farklılık yalnız bireyin davranışında değil, dünyaya bakış tarzında bir değişimse buna dönüşüm denir. Cumhuriyet aydınlanmasında bu dönüşüm bir öyküdür. Ülkemizin üzerine çıkan kara bulutları bu dönüşüm sayesinde açışağır. Değişimin iki boyutu vardır. Doğal olarak meydana gelen değişim. Sistemli olarak gerçekleştirilen değişim. Sistemli değişimin aktörü insandır. Değişim olgusu, varoluşumuzun içinde potansiyel olarak bulunmaktadır. Burada kast edilen potansiyel, insanın "ÖZ"üdür. Bir insanın özü, onu bir insan yapma yönünde değiştirmeyi gerektirir.

Bir elma çekirdeğinin özünde bir elma bahçesi saklıdır. Bir insanın özünde ise bir 'evren' saklıdır. İnsan değişimin amacı, anlamlı bir yaşam için aydınlanma içinde ileriyi doğru görmektir. Burada üç temel faktör söz konusudur. Anlamlı bir yaşam, aydınlanma ve gelişme. İnsan değişimine: okumayan insandan okuyan insana, araştırmayan insandan araştıran insana, sorgulamayan insandan sorgulayan insana, askı sıratlı insandan güler yüzlü insana, beşil insandan özgeci insana, süreklî konuşan insandan dinleyen insana, 'ben' anlayışından 'biz' anlayışına geleneksel otoriter kültürden, çağdaş özgürlükçü anlayışa, dogmatik düşünceden bilimsel anlayışa, totaliter davranıştan demokratik davranışa geçiş değişim özgü omeklerdir. Evrende değişim yok. Herbir parçasını kendine özgü bir amacı vardır. Bitkiler bitki olmak üzere, hayvanlar hayvan olmak üzere, insanlar insan olmak üzere vardır. İnsan, insan olarak düşünmek, davranmak zorundadır. Aristo'ya göre ruh bedenle doğar, bedenle ölür. Darwin'e göre değişim, ortama en iyi değişimi sağlayan kalıcı olur. Ortama uyum sağlamayan gelişim elenir, yok olur. Hegel'e göre değişim, tez ile antitez arasındaki çatışmadır. Bu da, sentez adı verilen yeni bir fikrin ortaya çıkmasıyla çözülür. Marks'a göre değişim, din kültürü ve düşünme sistemleri vs. her ünetim ilişkileri tarafından belirlenir. Üretim faaliyetinde güç kimin elindeyse, din, kültür, sanat, felsefe, inançlar vs. güçlünün gücünü korumak üzere varolurlar. Burada üretim ilişkisi alt yapısı, kültür ise üst yapısı oluşur. Alt yapı üst yapısı biçimlendirdir. Üst yapısı değiştiğinde alt yapıyı değiştirir.

Marks'ı anlamadan kapitalizmin acımasız yüzünü ve 21. yüzyıl anlamamız olanaksızdır. Bu noktada şunu belirtelim: Sosyalizm dünyada iflas etti, sorunlarımızı ancak liberalizm ile çözebiliriz anlayış kesin bir yanlıdır. Kapitalizmin doğası ile sorunlarımızı çözmek olanaksızdır. Sosyalizmin insanlığın umudu olacağı günler çok yakındır. Unutmamalıyız değişimin insanları getireceği yer sosyalizmdir. Ve dünya buna gebe dir. Çünkü emek en yüce değerdir ve onu yaratan da insandır. Thrasymachus'un su saptamasını çok iyi anlamalıyız. "En güçlü kişiler sosyal düzeni belyen kişilerdir. Bunlar toplumun çıkarını değil, kendi çıkarını düşünürler. Adalet değişimimiz sey, güçlü olanın menfaatinde başka birşey değildir. Çünkü kullanan yapanlar güçlülerdir." Bu düşünce çok rahatsız edici olsa bile çok önemli bir gerçeği ifade eder.

Bir tek insanın bilincinde meydana gelen değişimi tüm dünyada değişim yaratır. Değişimlerin temelinde gözlemleyen bilinc vardır. Bilinçte meydana gelen değişiklik insanlığın yaşamında meydana gelen diğer tüm değişimlerin motorudur. Bu değişim, hukuku da, toplumsal değişimleri de içerir. Önceleri 'mal' gibi alınıp satılan insan anlayışı zamanla, bireyin önemi, onun düşüncesinin gücü, emeğin değeri daha iyi algılandı. Hukuk paradigması (bakış açısı) değişti. İnsan Hakları Evrensel bildirgesi bu algılamının bir sonucu olarak doğdu. Bu noktada 'devlet' kavramına bakış açısı da değişti. Ve denildi ki: "Sen devlet olarak bana hizmet vermek içinde varısın, bunun dışında senin başka bir anlamın yok" anlayış egemen oldu. Zaman içinde yer alan herşey değişir. Varolmak demek değişmek demektir. Değişmek ise, insan olmanın potansiyelini gerçekleştirip kendimizi adadığımız mutlu geleceği yaratmaktır.

* Yıldırım Dil Kurşun Kuruç Müdüğü

Güvenkaya şenliği büyüyor

Güvenkaya (Avşar) Köyü 3. Hüseyin Abdal Festivali 13 Temmuz 2008 tarihinde Güvenkaya Köyünde yapıldı. Aylar öncesinden hazırlıkları yapılan festivale yüzlerce insan katıldı. Güvenkaya Köyü Dernek Başkanı Duran Kanbur

ve Güvenkaya Köyü Muhtarı Musa Ali Kaya Festivalin açılışını yaptılar. Festivalde Hasan Erdoğan, Nurgül Ates, Kemancı Hikmet, İrfan Dolaz, Gülşüm Gül, Ali Ekber sahnedeki sevenleriyle buluştular. Festivalde CHP Sivas Milletvekili Malik

Ejder Özdemiş, CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda, Deniz, Divriği Kaymakamı Önder Bakan, ÖDP Divriği İlçe Başkanı Metin Şimşek, Divriği eski belediye başkanı Muharrem Yağbasan, CHP Divriği Belediye Meclis Üyesi Orhan Mursal,

Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği) yönetim kurulu üyesi Şahin Küçük ve çok sayıda yurttaş katıldı. Festivalde CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemiş ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan birer konuşma yaptılar.

cem radyo

17 EYLÜL'DE

96.4 YENİ YAYIN

DÖNEMİ

BAŞLIYOR...

HALK MUZİKÇİSİ

11 YIL

Cem TV'de

Değişim, gelişim, eğitim

TÜM MATBAA İŞLERİNİZ İÇİN BİZİ ARAYINIZ

Kurum Kimlik

Billboard

Katalog

Brosür

İnsöört

Etiket

Dergi

Afiş

PANO AJANS VE MATBAACILIK

Katilmen sok. No:41/1

Sultanahmet / İSTANBUL

Tel : (0212) 456 62 15

Fax : (0212) 536 92 00

e-mail: panoajansi@panoajansi.com.tr